XXI. évfolyam 49. szám · Ára: 1 forint · 1965. december 9

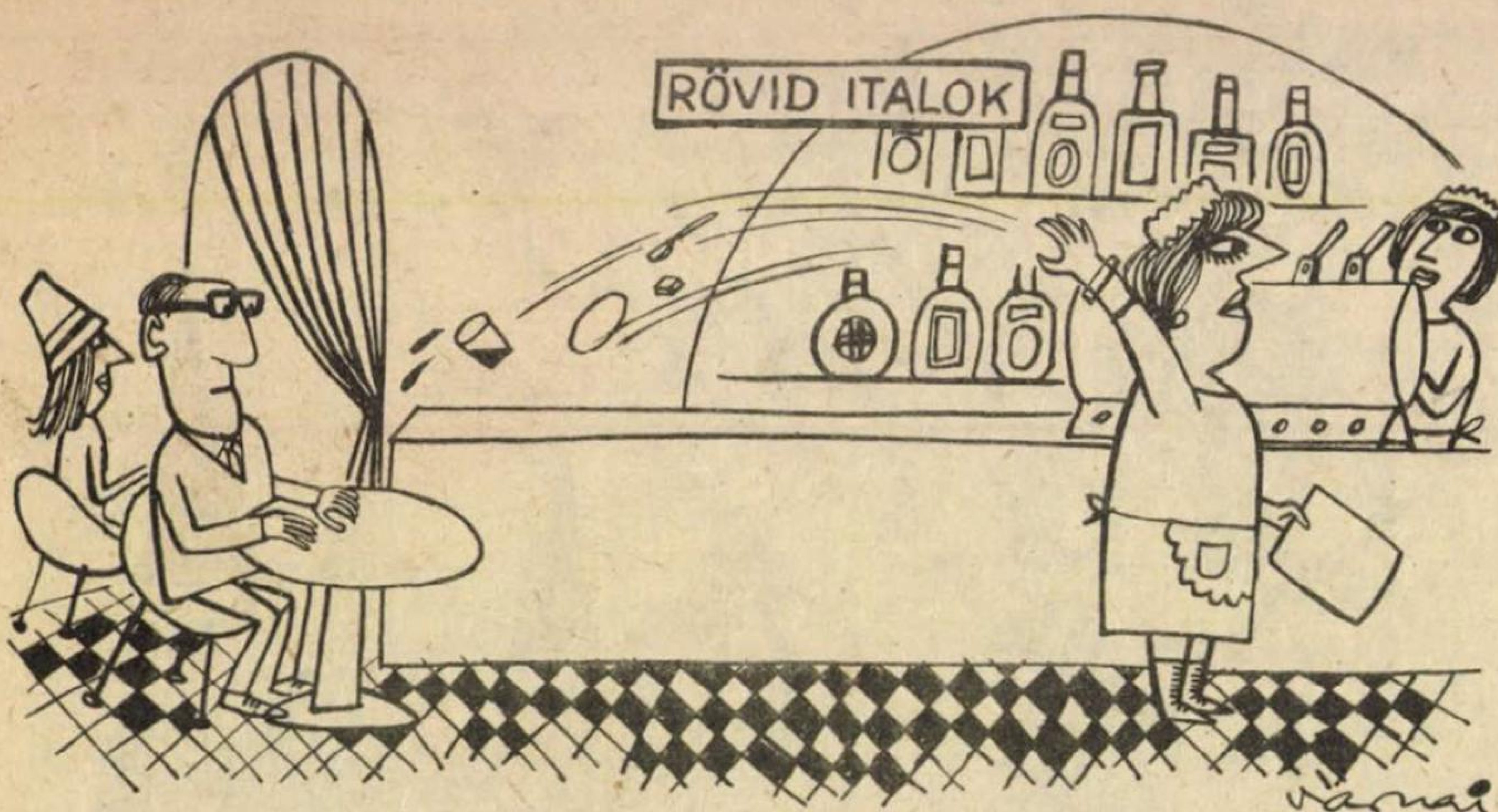

Balázs-Piri Balázs rajza

NŐRABLÁS

— Mondja csak, kedves lovag, mennyi mellékest tud összehozni?

Várnai György rajza

A szimpla

Apró a citrom

– Ilyen nagy amerikai mogyorót még nem is láttam!
– Uram, ez citrom!
– Igen? Ilyen kis citromot még nem is láttam!!!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MAJD CSAK ROBBAN IS...

Petővári Eleméné a Ludas Matyi novemberi 25-i számában elmarasztalta a Medicor Művek 130 Ft-os tölthető akkumulátorát, mondván: ha nem is robban szét, de dudorodik.

Szeretném megnyugtatni: ha az akkumulátor dudorodik, az azt jelenti, hogy fel is fog robbanni a közeljövőben. Legalábbis a tapasztalatok ezt bizonyítják.

Erre utal az is, hogy a hírek szerint 100–120-szor tölthető akkumulátorért mindössze 4 hónapig vállalnak garanciát. Hát ha az első 3–4 töltésnél még nem robban...

Az enyém mindenesetre elsőre robbant. Aztán kicserélték, az új pedig elkezdett du-

dorodni. Ráadásul hiába töltöm, nem akar rendesen feltöltődni.

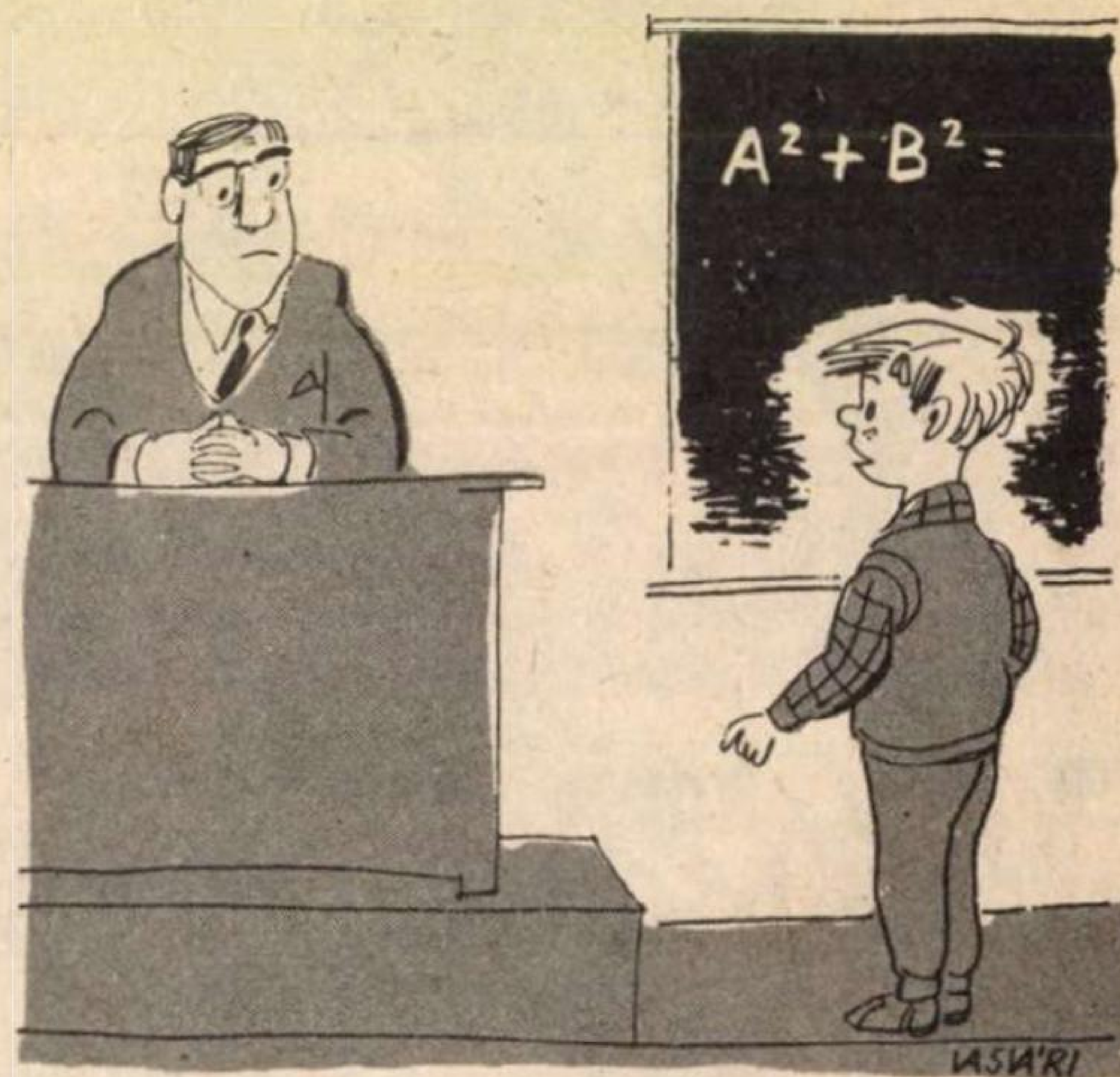
A töltővel együtt kiadtam 270 forintot – két szép, egészséges dudorért. Pedig a rossz nyelvek szerint ilyen dudorokat olcsóbban is be lehet szerezni.

Végezetül még csak annyit: vajon nem kellene-e kötelezni a Medicort arra, hogy ezeket a robbanó-dudorodó akkumulátorokat minden garanciaidő-lejárat ellenére cserélje ki? Mert ez lenne a becsületes eljárás a vevővel szemben. Aki pedig a hibás szériát gyártotta, feleljen érte!

Tisztelettel egy még fel nem robbant, de már erősen dudorodó Medicor-akku megkárosított tulajdonosa:

Gál Pál
Budapest, XI.
Villányi út 55/65.

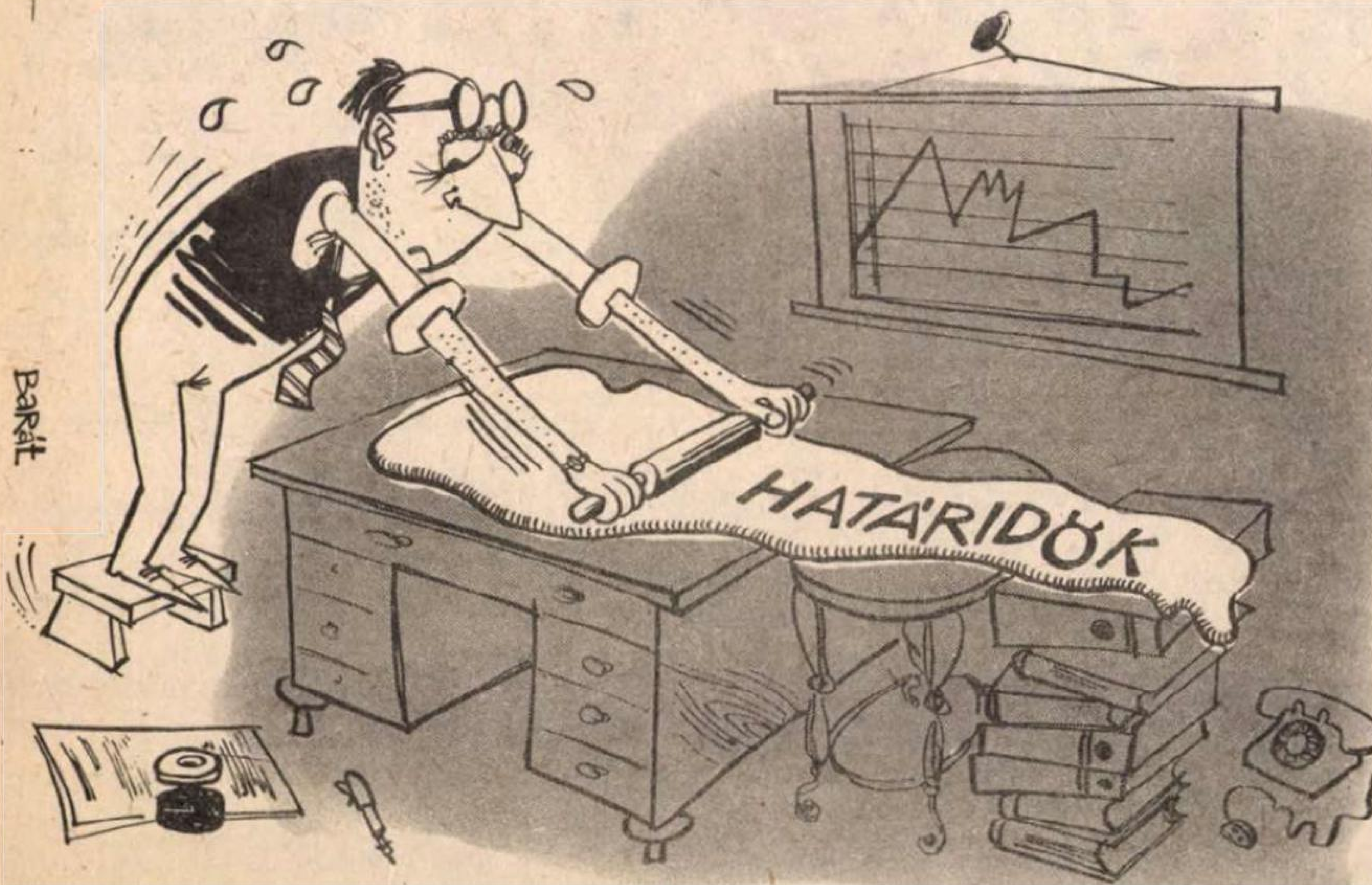
Precíz gyerek

– Kérem az egész mondatot, tanár úr!...

Barát József rajza

Micsoda tészta!

Érdekes hír

– Most mesélték a presszóban, hogy beadtad a válóperünket...

NYISSÁK KI A DOHÁNY-BOLTUNKAT!

Kedves Ludas Matyi!

Van a Villányi út és az Elek utca sarkán egy szép, új dohánybolt, amelynek mi, gyerekek, voltunk a leggyakoribb látogatói. Ne értsd félre: nem cigit vásárolni jártunk oda, hanem füzetért, ceruzáért, egyéb iskolaszerért, mert ez volt egyben a környék írószerboltja is.

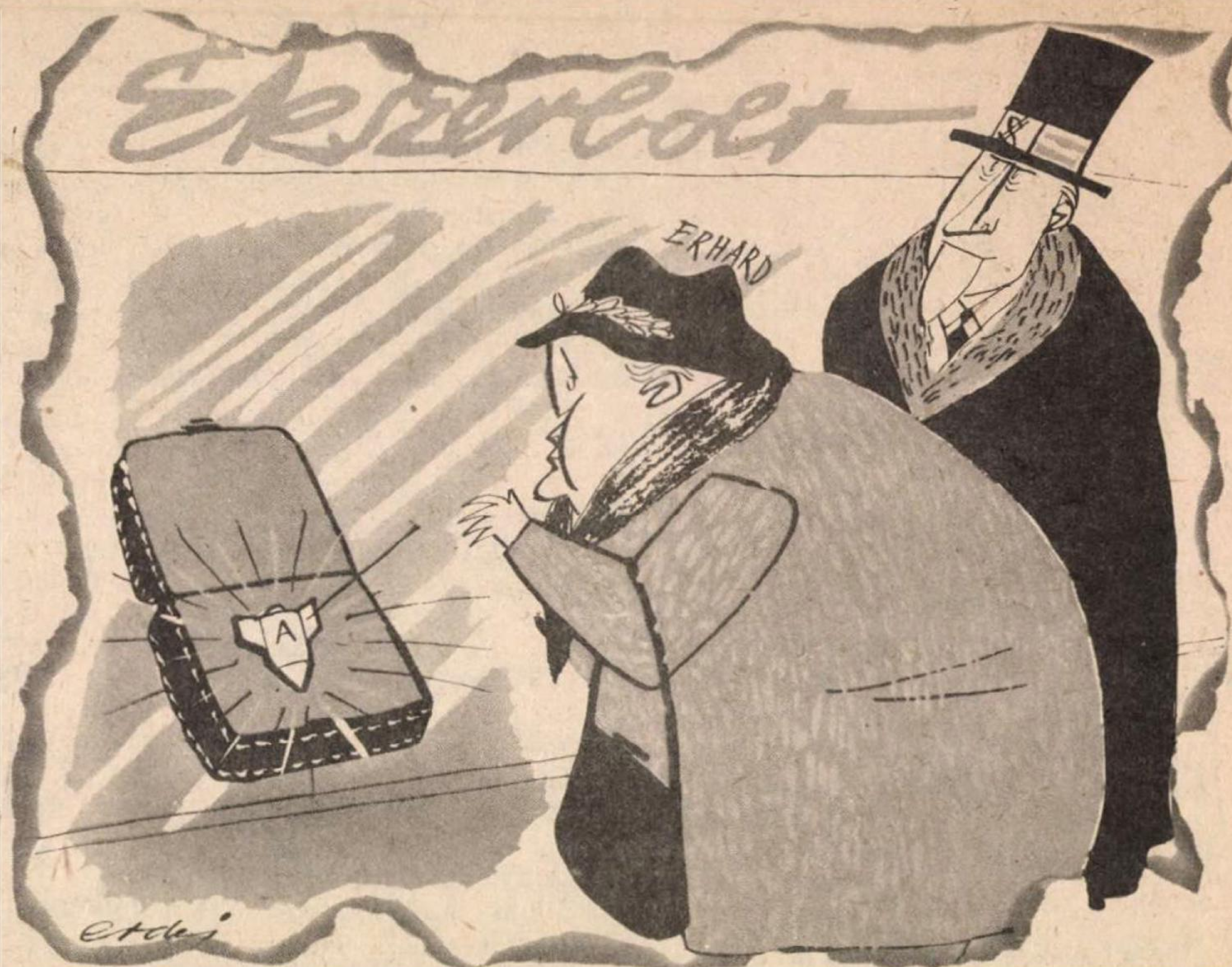
Ez a bolt az egész november hónapban — az iskolaév kellős közepén zárva volt, és zárva van, mind a mai napig, s nem tudjuk, miért? Erre szeretnénk magyarázatot kapni az illetékes bácsiktól.

A legjobb magyarázat természetesen az lenne, ha mielőbb megnyitnák a boltot, hogy ne kelljen minden apró iskolaszerért a Körtérig villamosoznunk.

Villányi úti gyerekek

Ünnep előtt

Erdei Sándor rajza

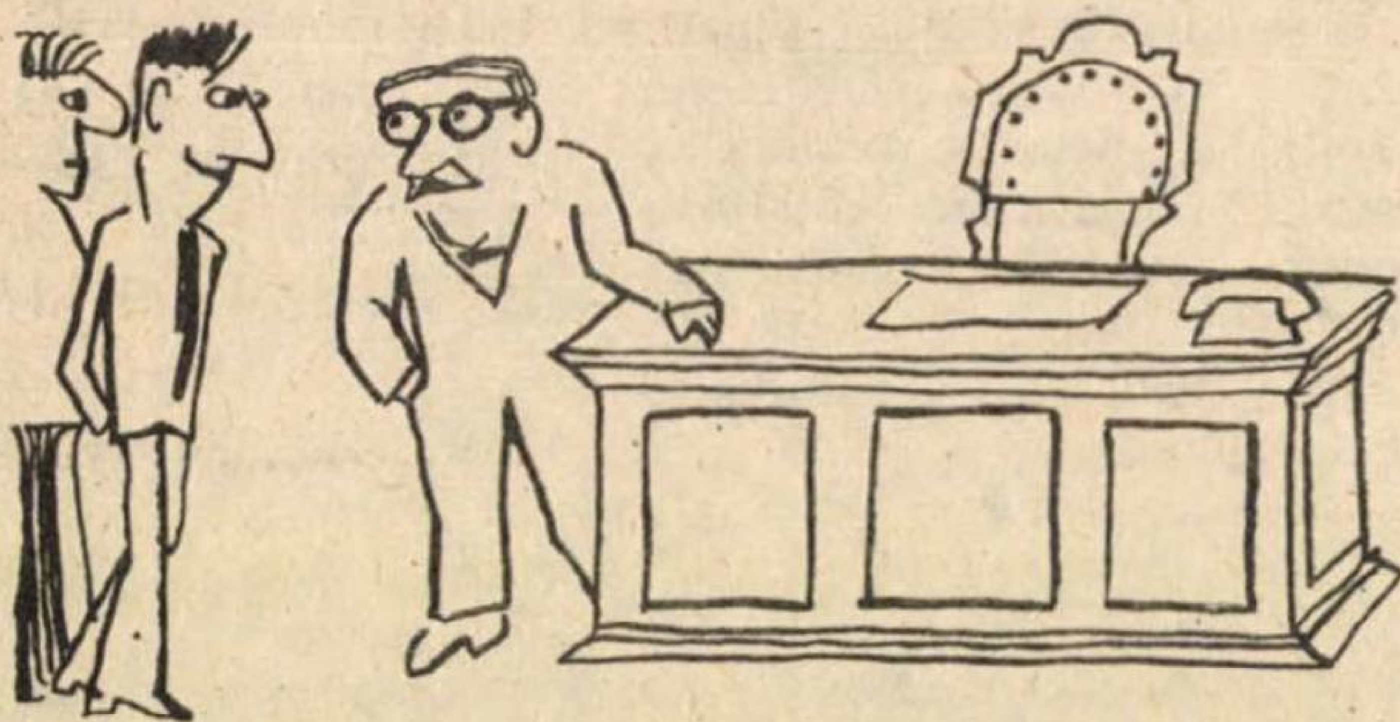

– Samu bácsi, ez csodálatos! Karácsonyra meglephetne vele . . .

Pályaválasztási tanácsadó

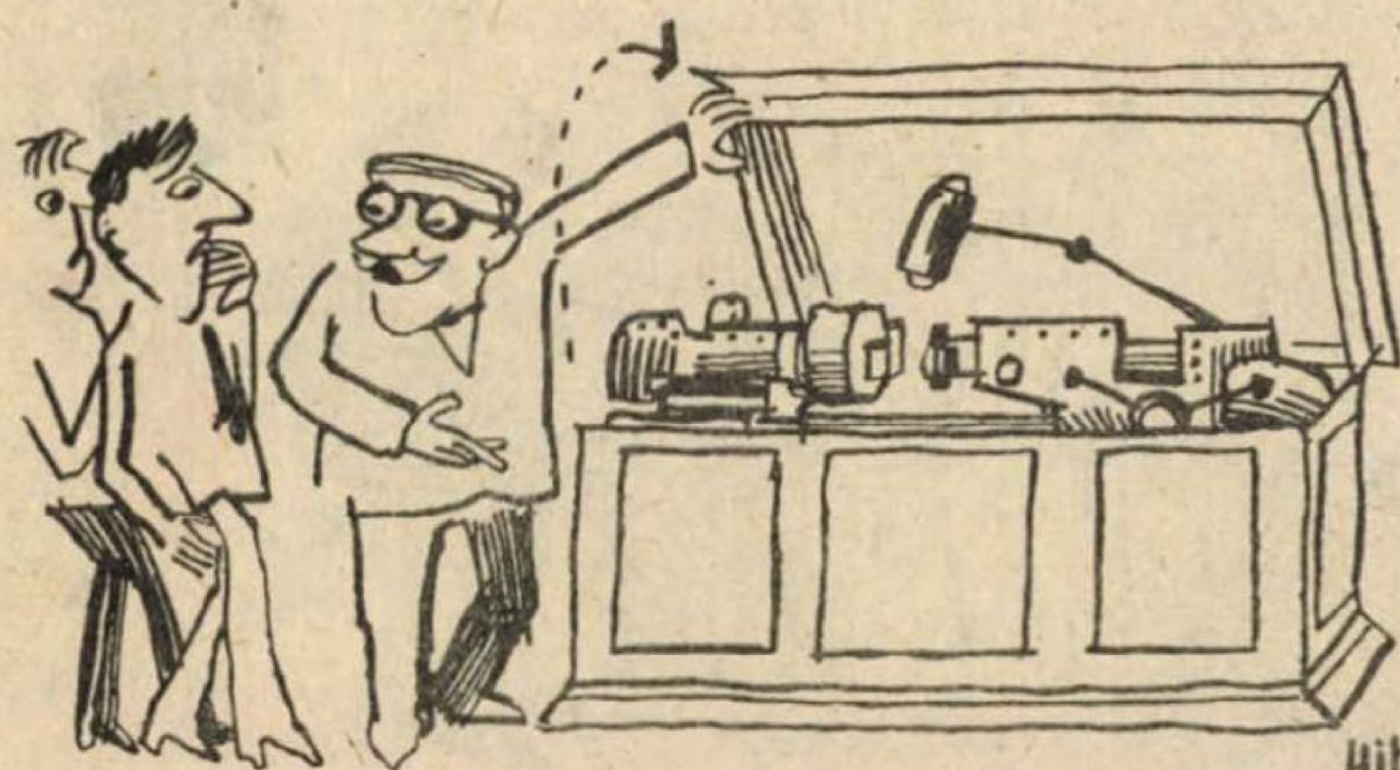
Hegedüs István rajzai

①

– Ez itt egy íróasztal . . .

②

– . . . amely egy mozdulattal esztergapaddá alakítható!

MIÉRT NEM MEGY JOHNSON VIETNAMBA!

A „Newsweek” című amerikai hetilap azt a felelőtlen hírt röpítette világgá, hogy Lyndon Baines Johnson, az Amerikai Egyesült Államok elnöke karácsony táján Dél-Vietnamba látogat. Az elnök felhatalmazta a Ludas Matyi külpolitikai szerkesztőjét, hogy erélyesen cáfolja meg a hírt, amely minden alapot nélkülöz, s már puszta képtelenségével is elárulja légből kapott voltát. Johnson elnök személyesen még a következőket jelentette ki:

— Az ilyen felelőtlen híresztelések közlése a sajtóerkölcsbe ütközik. Köztudomású, hogy a nehéz külpolitikai kérdések megoldása során sérvet kaptam, s már csak ezért sem vállalkozhatom ilyen hosszú és fáradságos utazásra.

— Tudomásom szerint a dél-vietnami közbiztonsági viszonyok minden kritikán aluliak. Valóságos Chicago, mondta valaki jellemzésül.

— Szakértői jelentés szerint Vietnamban nagyon meleg van, és sok a szúnyog.

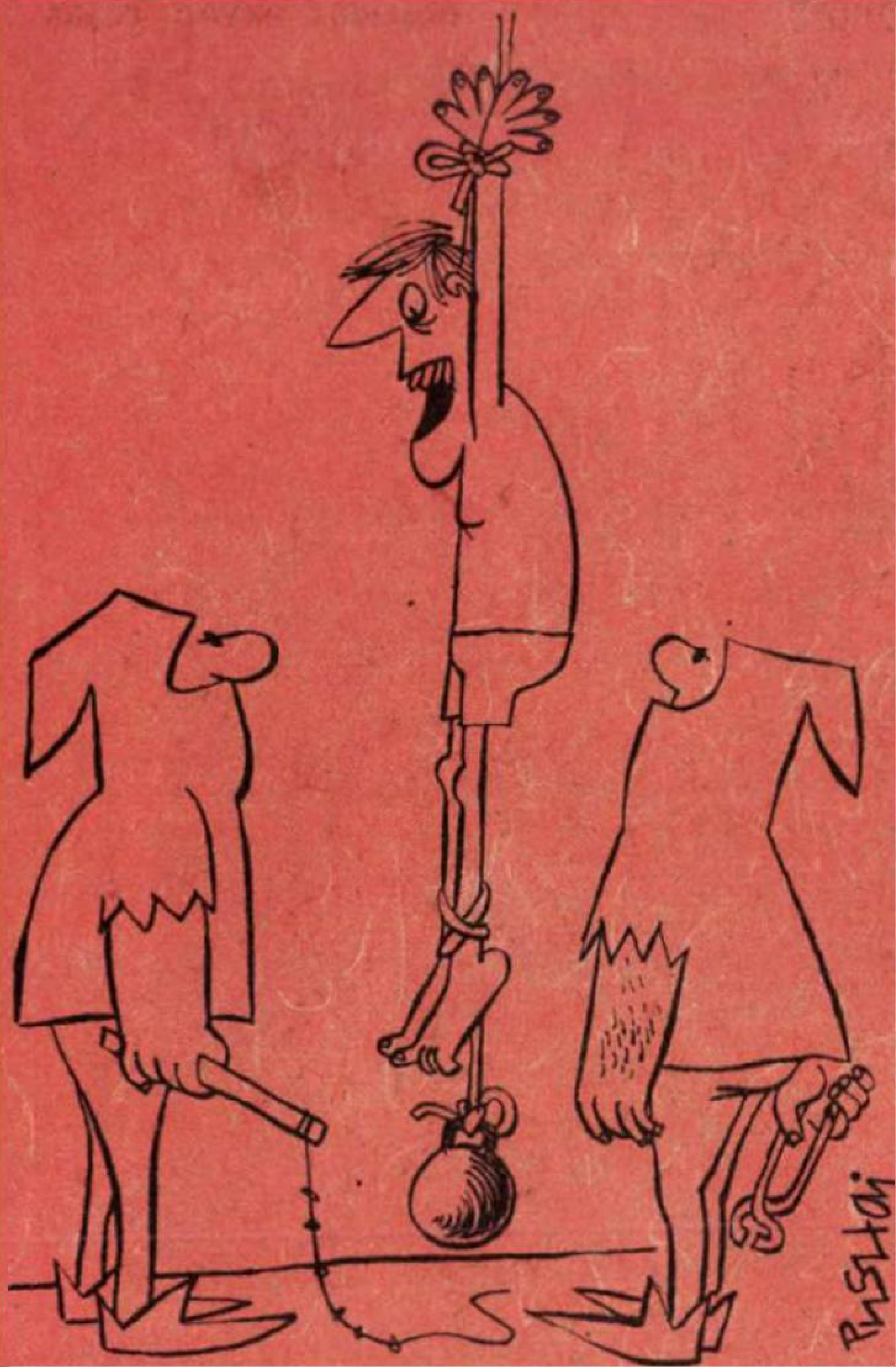
— Az elemi óvatosság is azt parancsolja, hogy az ember kerülje el azokat a helyeket, ahol életveszély fenyegeti. A tengerészgyalogság könnyen gyereknek, asszonynak, öregembernek vagy egyéb szabadságharcosnak nézheti, és lepuffanthatja a saját elnökét.

— Az ember gyanútlanul lefekszik aludni, s megtörténhet, hogy villáját vagy sátrát a B. 52-es bombázók a partizánok feltételezett állásainak nézik.

— Idehaza is kell maradnia valakinek, hiszen napról napra fontos tüntetések zajlanak le.

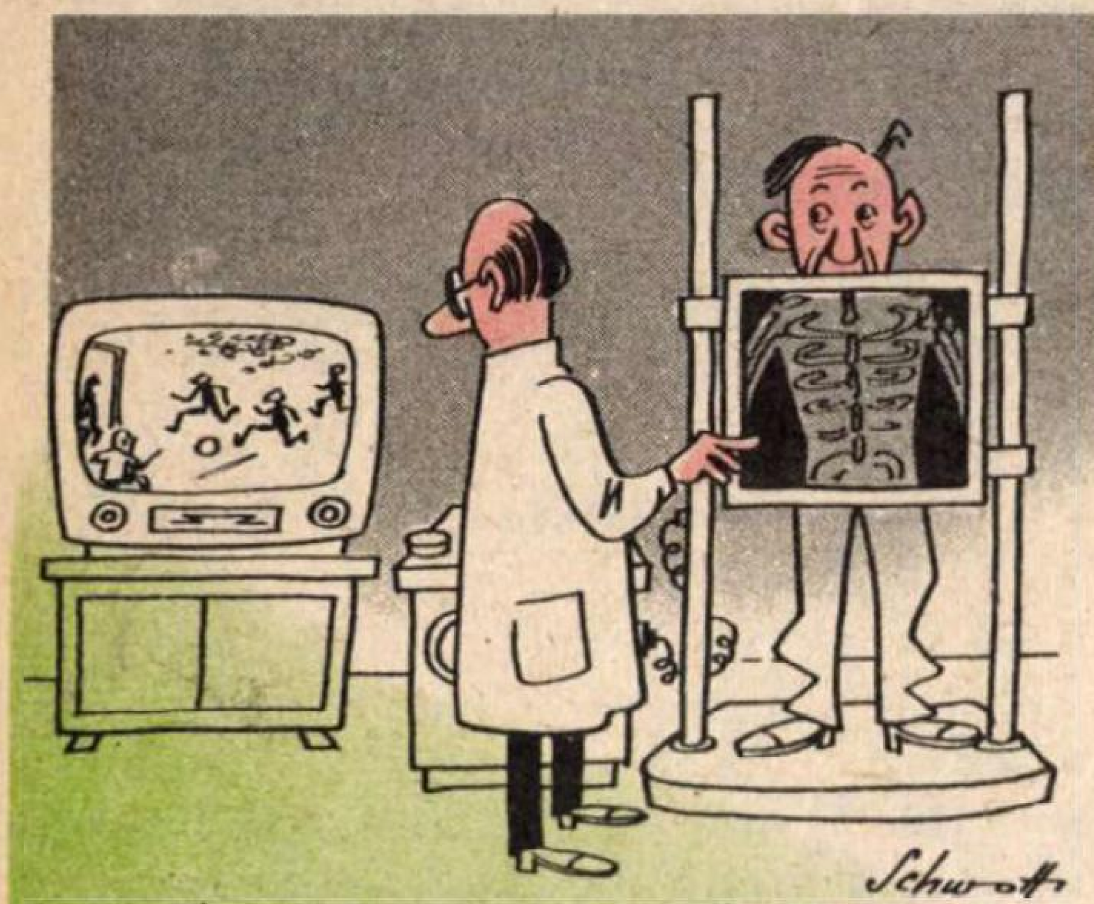
— És ami a legfontosabb: mi keresnivalója van egy amerikainak a világ másik oldalán, Vietnamban? — fejezte be nyilatkozatát Johnson elnök.

Konok fickó

– Hiába kínoztok, én még ma is azt állítom, hogy a Nap kering a Föld körül.

Diagnózis

– És mit lát, doktorkám?
– Nagyon gyenge csatárjátékot.

Senki sem tökéletes

A házasságról vitáztam a minap Teplák Alberttel.

— Higgye el nekem — foglalta össze egyetlen mondatban a véleményét Teplák —, az a baj, hogy tökéletes feleség nincs a világon.

— Ön állíthatja ezt legkevésbé. Eddig mindig csak dicsérte a feleségét.

— Most is dicsérem, de olykor mégis a válás gondolatával foglalkozom.

— Nem elég házias talán a kedves felesége...

— Kitűnő háziasszony, remekül főz. Olyan székely káposztát még Turós Lukács sem produkál, mint ő. A tortáiról nem is beszélve...

— Bizonyára elhanyagolja a lakást.

— Minden ragyog nálunk. Igaz, csak két szoba hall, összkomfort, de még bejárónőnk sincs.

— Esetleg túl sokat költ, egy kicsit pazarol az asszony.

— Nevetni fog! Rendkívül takarékos, beosztó. Mindent megvesz, ami kell, de egyetlen fillért sem ad ki fölöslegesen.

— Nem eleget törődik a gyerekekkel.

— Ugyan, kérem, az én feleségem!? A legjobb családanya. A fiam nyolcéves, úgy öltözteti, mint egy princet, együtt tanul vele; a lányunk ötesztendős, olyan, mint egy cukorbaba, reggelenként a feleségem viszi az óvodába,

és esténként ő hozza haza.

— Slampos, nem ad magára. Előfordul ilyesmi az asszonyoknál.

— Merő tévedés. Jól ápolt, csinos, elegáns. Pedig nem drága, nagy szalonban varrat, csak egy kis varrónőnél, hogy ne kerüljön sokba. A legfinomabb piperét használja. Megjelenése decens, modora kifogástalan, alkalmazkodó képessége csodálatos. Szeretik, becsülik a munkahelyén.

— Tehát dolgozó nő is.

— Méghozzá nem is akármilyen állásban. Osztályvezető. Kétezer forint fizetéssel.

— Persze magára költi.

— Az lenne csak szép! Az utolsó fillérig hazaadja a családi kasszába.

— Úgy! Akkor mi lehet a hiba? Talán nem szereti önt eléggé, nem becsüli...

— Imád, uram, érti! Imád, figyelmes, mindig azt lesi, hogyan járhatna jobban a kedvemben.

— Hogy foglalkozhat, Teplák kartárs, egy ilyen tökéletes feleség mellett a válás gondolatával?

— Tökéletes?! Makacs, mint az öszvér. Az istennek sem akarja a cipőimet pucolni...

Földes György

Pusztai Pál rajza

Jucika az akaratlan tolmács

Kedves Ludas!

Csodálkozással olvastam november 18-i számodban, hogy H. Györgyi nem tudja a névnapját. Nekem nincs a rokonságomban Györgyi, de azért tudom, hogy a Györgyi név a Georgina megfelelője, és régi szokás szerint a Georginák György napján, április 24-én ünnepelnek. H. Györgyi tehát nem tette helyesen, hogy a Ferencektől elirigyelte az egyik névnapjukat.

Dr. K. I.
Budapest

Az Esti Hírlapban riportot olvastam, és abban azt, hogy egy kőbányai bérház lakóit a hegyeshalmi vasútvonal mellett a Wiener Walzer dübörgése szokta felébreszteni. Ez a nemzetközi vonat mindkét irányból délután fél három tájban ér Kőbányára. Ebből következik, hogy a bérház lakóinak kitűnő alvókájuk lehet.

K. S.
Budapest

Kár volt közölni a gyógyszertárakról szóló szatírát, felháborodtunk rajta. A mi hivatásunkban a prémium ismeretlen fogalom, de ettől eltekintve is az egész írás tájékozatlanságról tanúskodott. Ne rontsa a Ludas ilyen írásokkal a hitelét.

Több gyógyszerész

A Rádió és Televízió Újságban hétről hétre olvasom a következő mondatot: „A Televízió a műsorváltoztatás jogát fenntartja."
Ez az, amit sehogysem értek. Ha egyszer joguk van hozzá, miért nem élnek vele végre?

G. J.
Érdliget

Az Élet és Irodalom egyik riportjában Érdről olvastam. Hogy mekkorát fejlődött Érd az utolsó 35 év alatt. Azt is írja a riporter, hogy a község kiterjedése majdnem *negyvenháromezer négyzetkilométer*. Kiszámítottam, hogy hazánk területének ez közel a fele. Ha így fejlődik Érd továbbra is, a század végére elnyeli az egész országot.

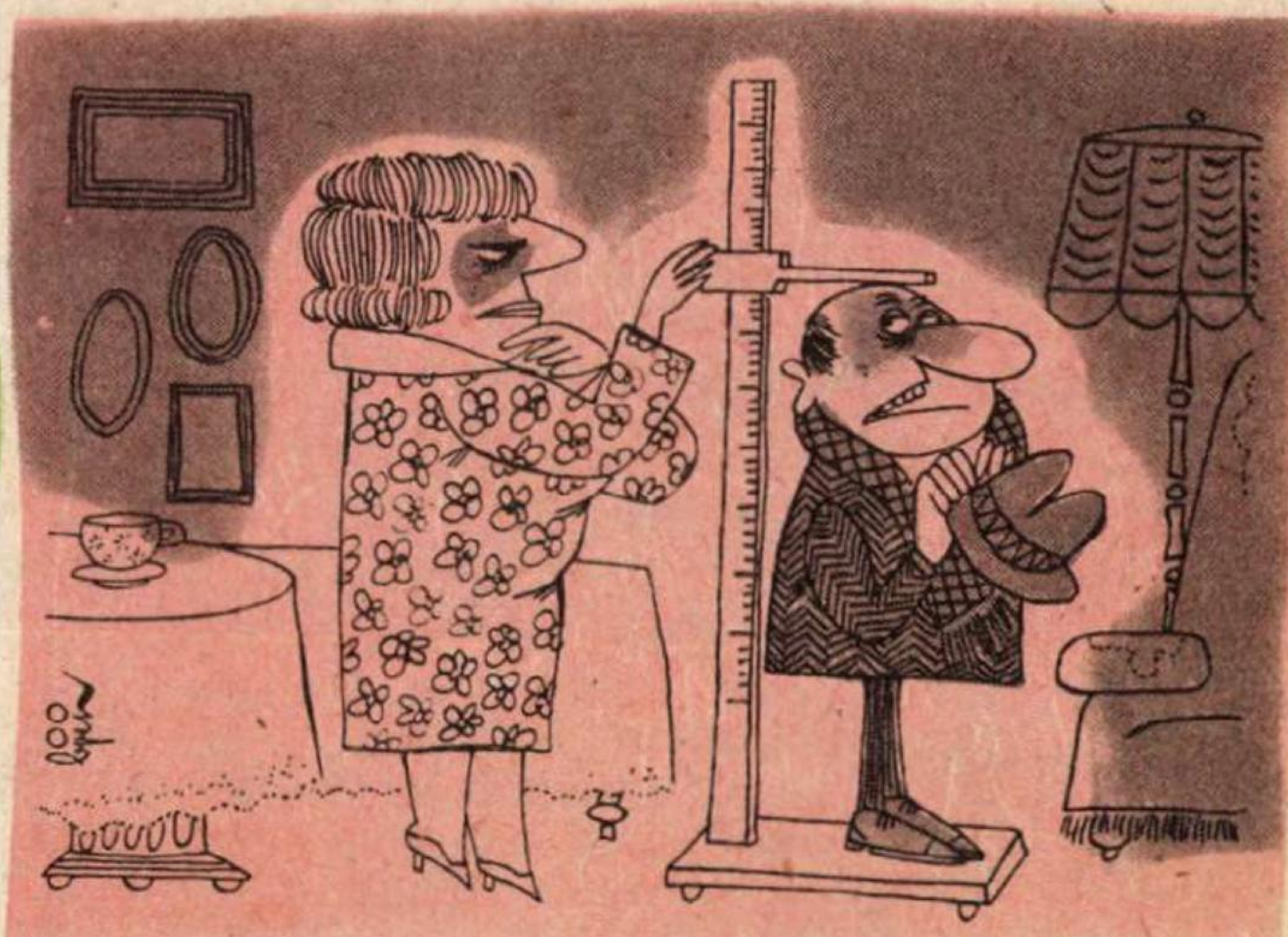
W. L.
Budapest

Albérlet

Hegedűs István rajza

– Nézze, havi háromszázért én nem tudom a Riviérát produkálni . . .

Kiadó szoba

– Kérem szépen, ha nem férek be, én összehúzom magam . .

Szakvélemény

Barát József rajza

– Isteni volt a második felvonásban, de mintha a Magyar Hirdető műsorában jobban átélné a szerepeit.

Vigasztaló

– Nem baj, Mester, ez csak barátságos mérkőzés.

Beszélgetések

I.

Egykor azt írtam volna le: italbolt, ma viszont a sokkal szebben hangzó gyorsbüfé a helyszín. Egy kerek, talponálló asztalon számos sörösüveg, mellettük két italos férfi áll, mindkettő túl a negyvenedik

évén. A borostásabbik gondosan becsatolt iskolatáskát szorít a hóna alá, mintha a táskába kapaszkodna, hogy el ne essen, s éppen azt mondja a társának felemelt mutatóujjal:

— Ar-khi-mé-dész!

— Arkhimédész? — ismétli a másik, és áhítattal néz a társára.

— Arkhimédész. És micsoda törvényességet állapított meg Arkhimédész? Nos, tudod te Arkhimédész törvényét?

A másik nem szól egy szót sem, csak állja az első tekintetét.

— Nos hát: Minden vízbe mártott test... a súlyából annyit veszt... Itt van például ez a pohár sör... ide belemártom a ceruzámat... akkor az a súlyából annyit veszt... tehát... ameny-nyi az ál-ta-la...

Fölényesen nézi a társát, az meg gyanakodva, összehúzott szemekkel figyeli őt, nem akarja-e becsapni, de nem vesz észre semmit, hát egy nehezet sóhajt.

— És azt meg tudnád-e mondani, hogy ki volt a geometria atyja? Hát hallottad-e ezt a nevet: Euklidész. Euklidész. Ő volt a geometria megalapítója. Egy görög volt.

— Nem amerikai? — kérdi a másik csodálkozva.

— Nem, egy görög. Ehhez mit szólsz?

És olyan fölényesen koccintja oda söröspoharát az asztallaphoz, mintha ő fedezte volna fel a háromszöget.

II.

— Maga egy pancser! — Hallom a kávéházban a hátam mögül. — Egy pancser, aki hagyja magát bepalizni!

Hátrafordulok, hogy megnézzem magamnak, hogy ki a pancser, s látom, hogy az ismert, kétszeres Kossuth-díjas tudósunk ül mögöttem egy svájcisapkás férfi társaságában, és szomorúan bólogat a svájcisapkásnak. A pasas egy gyufaszálat rágcsál, és most azt mondja megint az ismert tudósnak:

— Ha nem ért hozzá, az már előfordult másokkal is. De legalább megkérdezne! Tuggya, hogy én szívesen megcsinálom, elmondom, hogy mit kell csinálni, vagy nem tuggya?

— Dehogynem tudom — feleli ijedten a tudós, és hálásan néz a társára —, és igazán köszönöm. Iszik még egy rumos kávét?

— Köszönöm — feleli a svájcisapkás —, de most én fizetek. Ne gyerekeskedjünk! Két kávé, rummal! Nézze, megmondom, hol csinálja mindig a hibát!

— Nos? — csüng a tudós társa ajkán. — Nos?

— Nos, hát egyszerűen át kell mosni a hűtőt, és kész! Csak olyan pancsernak, mint maga, le-

het beadni, hogy kell bele egy új pakolás! Holnap hozza be hozzám a kocsit, és estére érte jöhet. Maga nagy pancser!

Szeretettel korholja a kiváló tudóst, aki röstelkedve, de boldogan néz rá.

(somogyi)

Akiknek szívesen tapsolunk

Kovács Károly

HALLOTTUNK EGY VICCET

A maszek autóst megállítják az országúton a közlekedési rendőrök:

— Alkoholszondás vizsgálat! Szíveskedjék belelehelni...

Az autós lehel, az eredmény: pozitív.

— Uram, ön szeszesitalt fogyasztott! — állapítja meg zordonan a rend őre.

— Szó sincs róla, rendőr elvtárs... — tiltakozik az autós. — Bizonyára rossz a szonda!... Tessék talán a feleségemen kipróbálni...

Az asszony is lehel, az eredmény: ismét pozitív.

— Ezek szerint a kedves felesége is ivott!

— Hogy tetszik ilyet gondolni, rendőr elvtárs! — mentegetőzik kétségbeesetten az autós. — Egészen biztos, hogy a készülék rossz... Itt ül a kocsiban a két gyerekünk: 6 és 8 évesek... Róluk csak nem tételezi fel, hogy ittak... Szíveskedjék rajtuk is kipróbálni a szondát!

Mindkét gyerek lehel, az eredmény: pozitív.

Most már a rendőr is kételkedni kezd:

— Úgy látszik, mégiscsak a készülékben lehet a hiba... Elnézést kérek! Továbbmehetnek.

Az autós beletapos a gázba, megkönnyebbülten felsóhajt, és így szól:

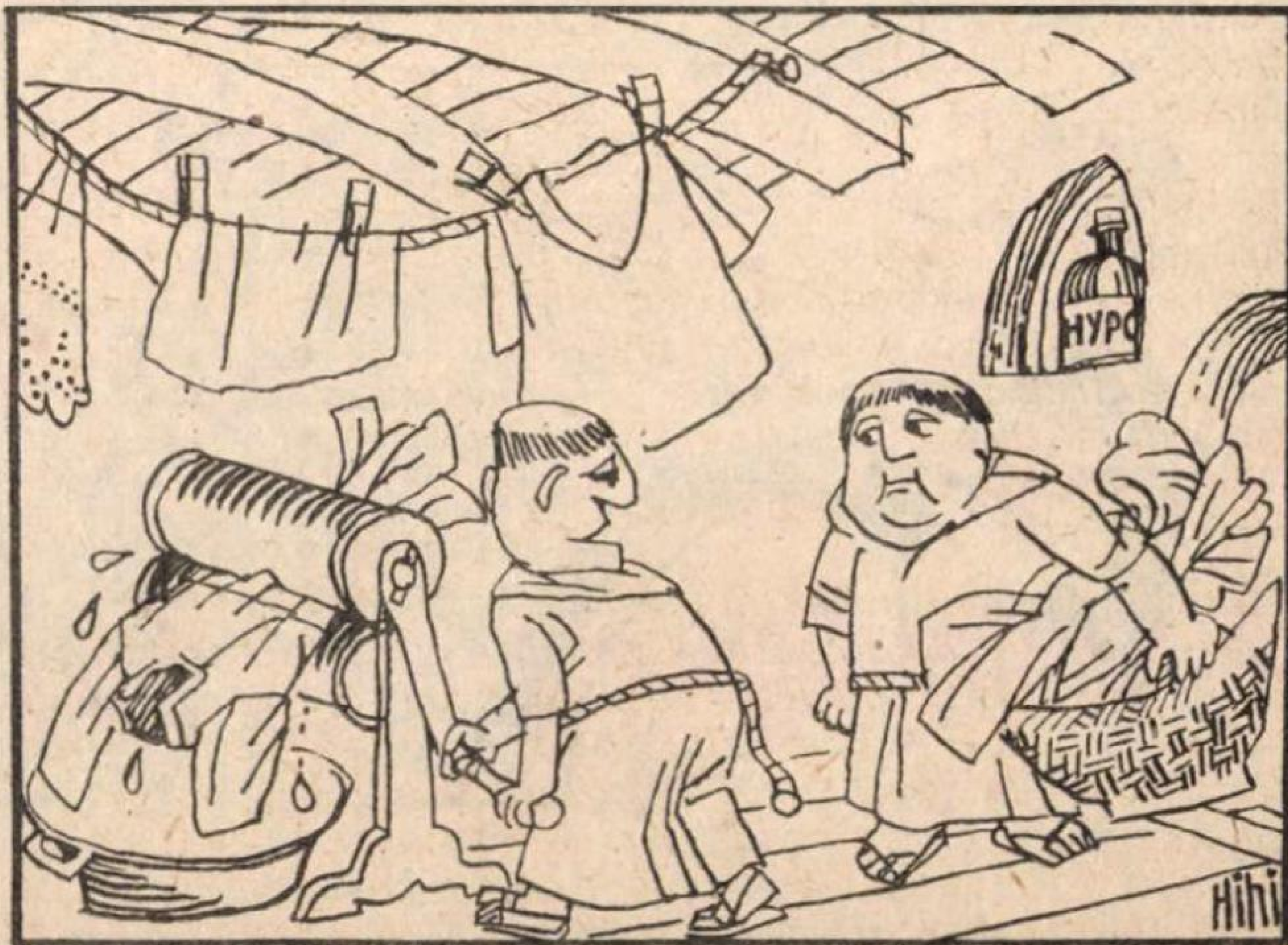
— Látod, anyukám, milyen jó, hogy nem sajnáltuk a két féldecit a gyerekektől!

Szolid titkárnő

– Hogy van maga öltözve? Nem látott még karikatúrát?

Nagymosás

– Tudod, én régebben az inkvizíciónál dolgoztam...

Pesti tudósítónktól

Erős dohányosok beszélgetnek. Azt kérdezi az egyik a másiktól:
– Te mennyit szívsz óránként?

Húsz százalékkal növekedett a közlekedési balesetek száma. Nincs ebben egy kis tervtúlteljesítés?

Két olvasó beszélget egy újonnan megjelent könyvről:
– Az áll egy helyen, hogy „meg van írva a sors könyvében". Mondd, van a sorsnak könyve?
– Éppen neki ne legyen?

Az önérzet az ember legelidegeníthetetlenebb (köszönöm, szedő szaktárs!) tulajdonságai közé tartozik. Ezt a tételt példázza ez a rövid kis párbeszéd is:
– Ezek szerint te egy üzemi tolvaj vagy!
– Bocsánat, nagyüzemi tolvaj!

f. l.

Fejedelmi játék

Barát József rajza

Ki mit hisz?

Az újságok szinte naponta írnak hiszékeny emberekről. Olvastam, hogy egy középkorú úr, hamisított takarékbetétkönyv diszkrét felmutatásával, közel két és fél millió forintot inkasszált be hiszékeny áldozataitól. Olvastam művelt, okos nőkről, akik boldogan nyújtották át kis vagyonkájukat a bárdolatlan és primitív házasságszédelgőnek. Olvastam másokról, akik éveken át degenerált ál-mérnökhöz hordták a pénzüket, hogy az majd házat épít részükre a Rózsadombon. Olvastam továbbá öregekről, akik alvilági alakokkal kötöttek eltartási szerződést stb., stb....

Sűrűn olvasok ilyenekről, és nem értem a dolgot! Hol van Pesten ez a rengeteg hiszékeny ember? Hogyan lehet, hogy én még soha, egyetleneggyel sem akadtam össze? Sőt, személyes tapasztalataim szerint honfitársaim kifejezetten gyanakvó természetűek, tamáskodók. Talán bennem van a hiba? Másnak mindenki mindent elhisz, nekem az igazat sem hiszik el?

Ijedten veszem észre, hogy míg ezen a rejtélyen töprengtem, a villamos már a Rákóczi téri megállóhoz ért. Sietve, utolsónak lódulok az ajtóhoz, lábam már a lépcsőn, amikor a kalauznő utánam szól:

– Szabad a jegyet?

– Kezelve! – kiáltom ércesen.

– Ezt már ismerjük! – legyint, és megy befelé.

Talán a napfoltok is közrejátszottak, de hirtelen elöntött a pulykaméreg. Visszakapaszkodtam a peronra, előhalásztam a hetijegyemet, a kalauznő után loholtam.

– Tessék! – dugtam az orra alá. – Itt a szerda, és itt a lyuk!

Rám nézett, vállat vont, hátat fordított. Látszott rajta, hogy mindettől függetlenül megvan a véleménye a magamfajta elszánt lógósokról. Közben a villamos

vitt bennünket tovább, a Baross utcától futhattam vissza, persze elkéstem, és természetesen a főnökkel találkoztam a folyosón.

– Hát hol töltöttük ezt a szép délelőttöt? – érdeklődött nyájasan, és én kiolvastam a szeméből, hogy úgysem hiszi el az igazat.

– Indiából – nyeltem nagyot –, Indiából megérkezett Zoli bácsi. Külön repülőgéppel. Tessék elképzelni, hozott nekem két bengáli tigriskölyköt!

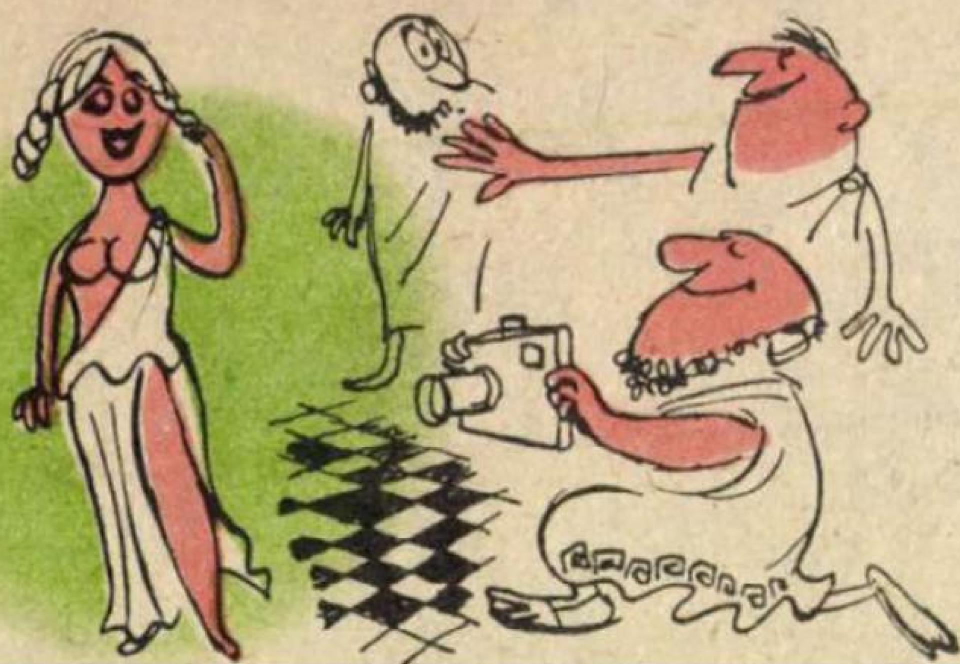
– Igazán? – csillant fel a tekintete. – Két tigriskölyköt? Ez kedves. Ide figyeljen! Minek magának kettő? Az egyiket átvenném. A gyerekeknek. Természetesen nem kívánom ingyen. Itt egy százas előlegnek. Rendben?

Tessék! Azt, hogy egy megállóval tovább utaztam, nem hitte volna el. A tigrist elhitte! Holnap majd azt mondom, hogy a két kis fenevad, szakszerű ellenőrzés hiányában, teljesen felfalta egymást, de a százast hagyja csak nálam, rövidesen újak érkeznek. Sőt, kifizetheti a teljes árat. Így biztos lehet benne, hogy megkapja a tigrisét.

Kürti András

egy kis sajtótörténet

Riport Arkhimédésznél

– És most csinálunk néhány képet, de csak a feleségéről.

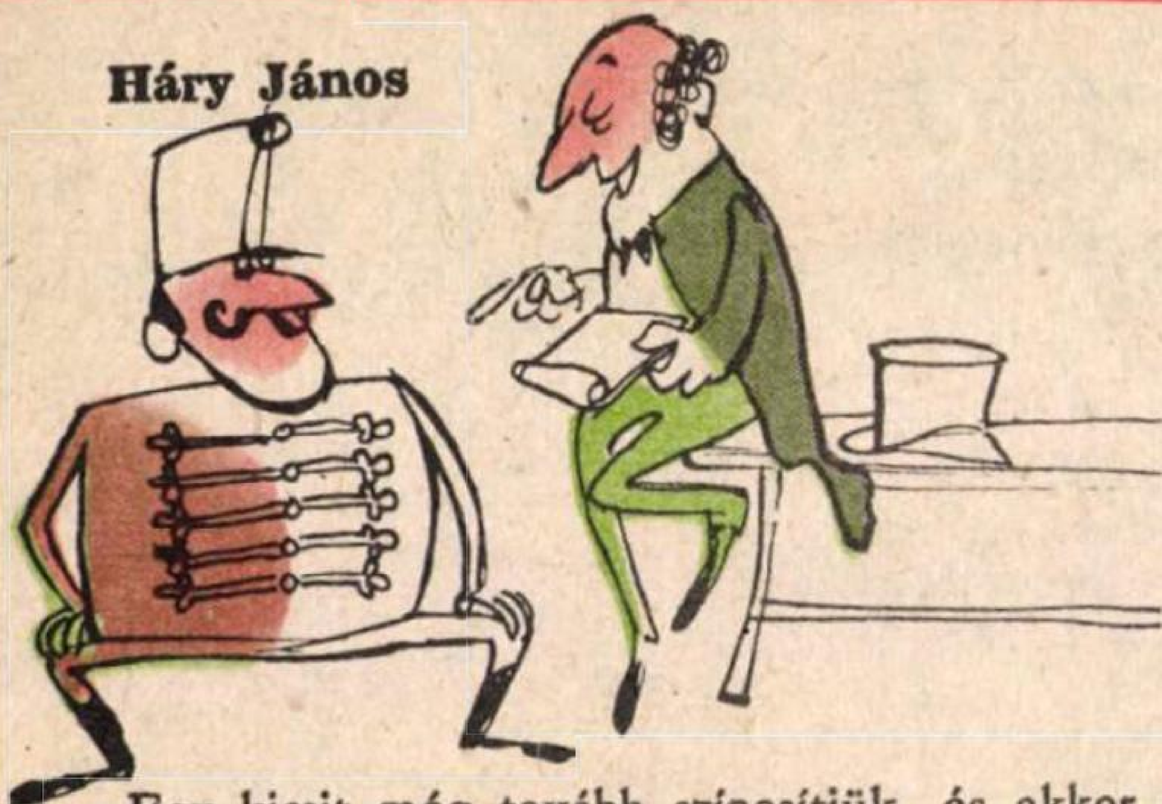

– Majd ha más lap is megírta, hogy Kolumbusz új földrészt fedezett fel, akkor mi is közöljük a hírt . . .

– Még szerencse, hogy kicsi a példányszám.

Háry János

– Egy kicsit még tovább színesítjük, és akkor egészen jó lesz, amit mesélt . . .

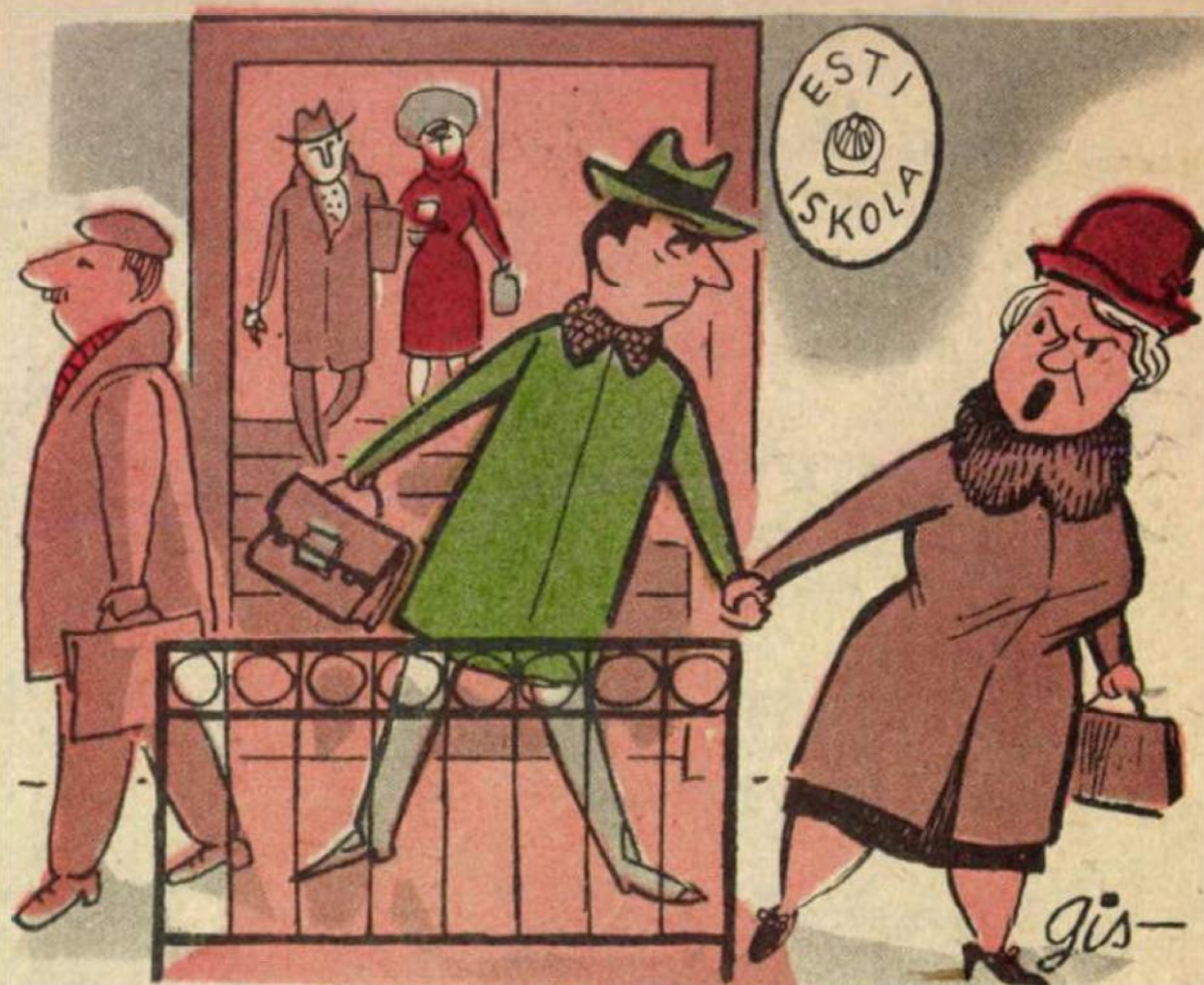
Sajdik Ferenc rajzai

Kőrösi Csoma Sándor

– Írja meg az úti jegyzeteit, de húsz sornál ne legyen több!

Esti iskola

– Gyere csak, kisfiam! Nem engedem, hogy elcsavarogj!

TÖRPE VERSEK

CIGARETTÁZÓ SZŐKE

Harisnya nincs a lábán, csak kezén,
a hosszú szipkát ábrándozva fogja,
a szivarkája izzik, mint a szén —
félek, fején kigyúl a szénaboglya.

ÁTJÁRÓHÁZAK

A szép, piros nyár után vált a szín,
jön sárga ősz, fehér tél: havazik . . .
Ez évszakok átjáróházain
jutsz el a kék, ibolyás tavaszig.

PIACKUTATÁS

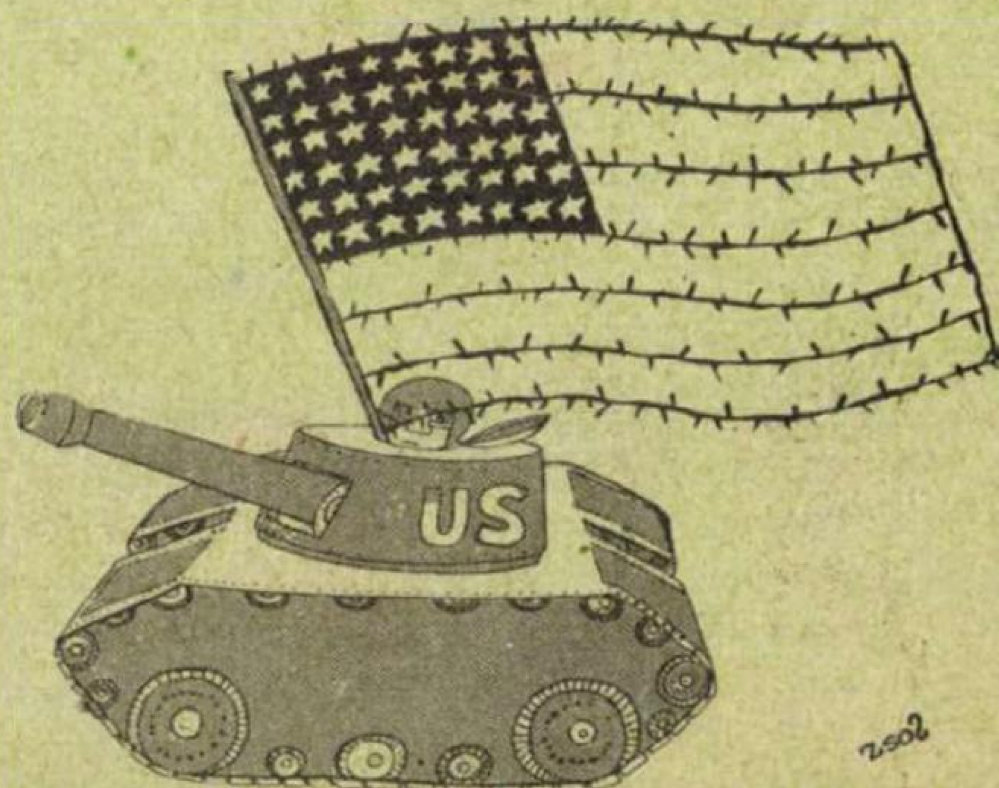
A kávé kincs, a hónak nincsen ára . . .
ingyen tanács, ne küldj rám érte hóhért:
Kollekcióddal menj trópusi tájra,
egy mázsa kávét kapsz egy mázsa hóért!

GYŰJTŐK

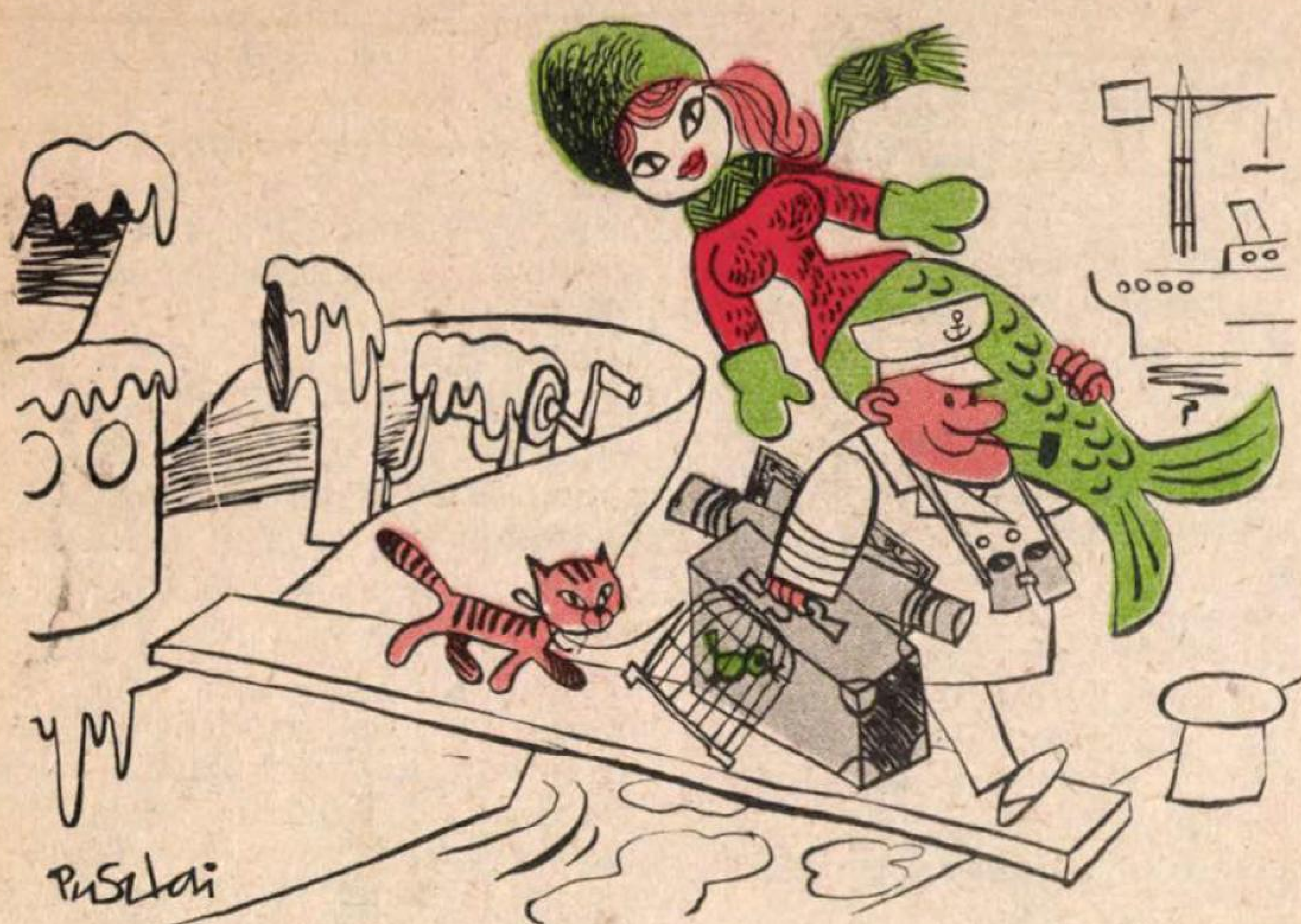
Ez pénzt gyűjtött, az gyűjtött bélyeget,
én gyűjtöttem a ritka éveket.
Az évek emlékeket kamatoztak,
most már a kamatokból élhetek.

Bródy László

HARCI LOBOGÓ

Téli kikötő

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÖLTÖZIK A VÁLLALAT, DE MIKOR?

Nyolc éve telepítették be a Molnár utca 1. szám alá a Fővárosi Óra- és Ékszeripari Vállalat irodáit és nagyezüst-részlegét. Tévedés volt azt hinni, hogy ennek a zajos, gázos üzemnek jó helye lesz itt, a város szívében, 68 lakás közé beékelve.

E „tévedésnek" a kárát nagyon megérzik a lakók. Nem nyithatnak ablakot, mert a szivárgó gázok, a csiszolókorongokról felszálló fekete foszlányok betódulnának a lakásba, elpusztulnak a folyosóra kitett virágok, lepedékesek lesznek az ablaküvegek, a kilincsek, és néha elszürkül, fullasztóvá válik még a levegő is.

Többször szárnyra keltek már olyan hírek, hogy a vállalat kiköltözik a házból — de ezek a hírek tévesnek bizonyultak, a lakóknak csalódniok kellett. Most az a legújabb értesülésük, hogy december végéig teljesen elkészül a vállalat Lenhossék utcai telephelye, s januárban megkezdik az elhurcolkodást... A lakók bizalmatlanul fogadják a hírt, félnek, hogy tévesnek bizonyul majd ez is, és újból csalódni fognak...

Az érdekeltek megnyugtatására eláruljuk: a Fővárosi Tanács 4. sz. Építőipari Vállalatának célprémiumot ígértek, ha december 31-ig végez a Lenhossék utcai építkezéssel.

És egy ilyen ígéret sohasem szokott célt téveszteni!

(radványi)

Újra van reggeli torna a rádióban

– Mi az, Jenő, új titkárnőd van?

FÉRFISZEMMEL

Endrődi István rajzai

A KÜLDÖTT FÉRJE

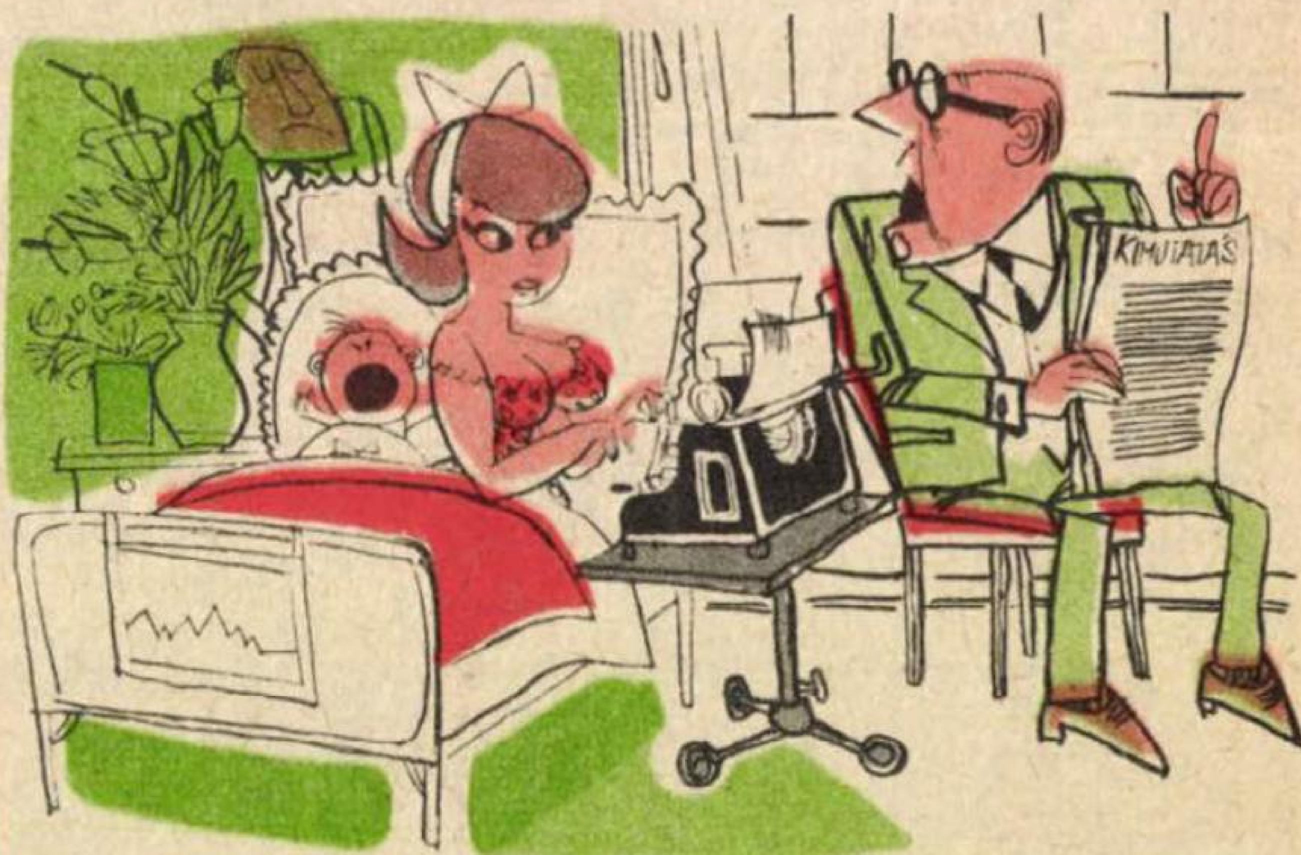

– Ha nem fogadsz szót, a beszédemben elrettentő példa lesz belőled...

ELFOGLALT NŐ

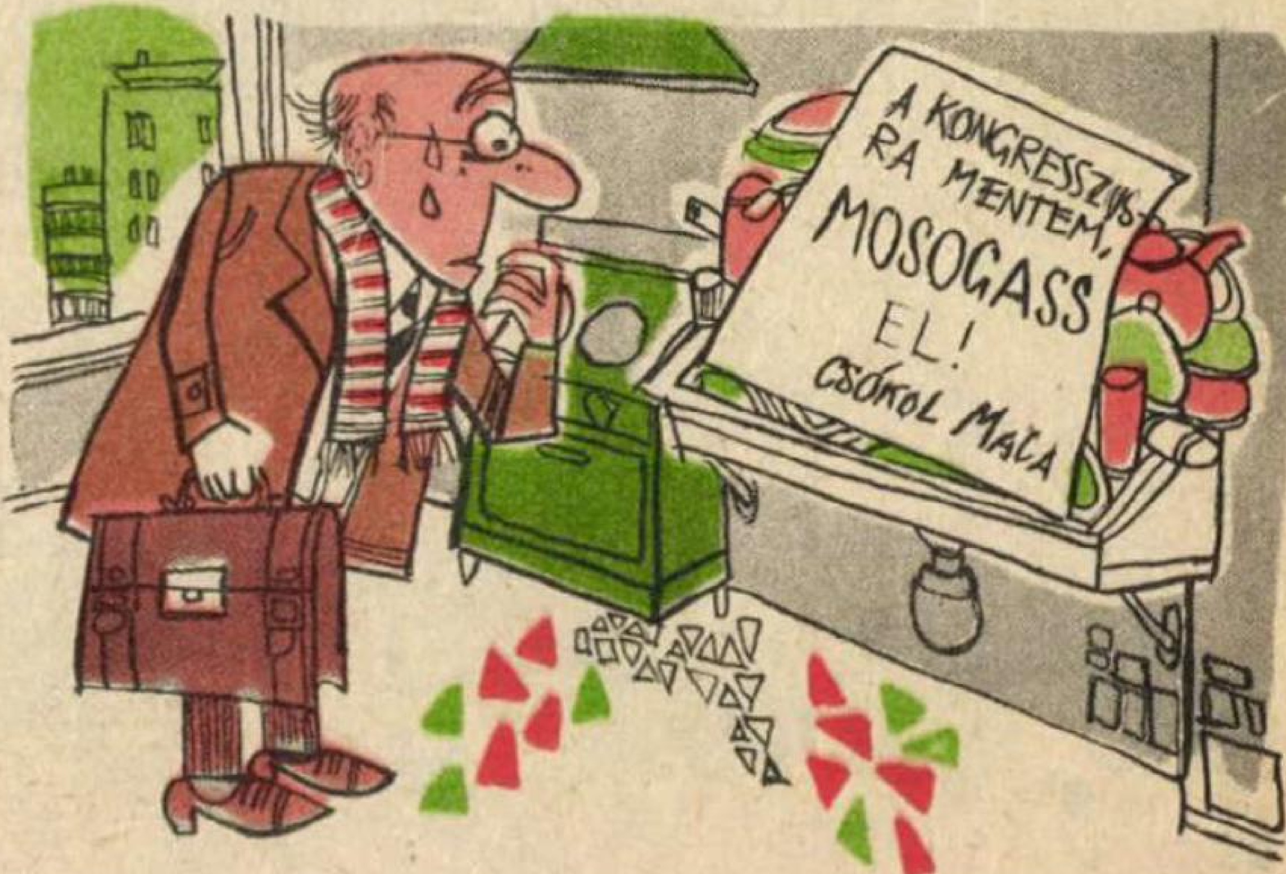

– Nagymami, de ismerős ez a néni!
– Igen, ő az anyátok!...

NÉLKÜLÖZHETETLEN MUNKAERŐ

NYOMÓS INDOK

HATALOM

Manapság az érvényesülés lehetőségei korlátlanok. Példaképpen vegyük mindjárt Serke Pali esetét. Nemrég még libapásztor volt Kisbarázdán, az isten háta mögött. Felfigyeltek irodalmi érdeklődésére, taníttatták, s íme: ma már a megyei lap riportere. Hiába, korunkban a tehetséget nem lehet többé véka alá rejteni.

Ráadásul Serke Pali azon ifjak közül való, akik ezt nem tekintik természetesnek. Minden héten hazalátogat Kisbarázdára, a régiek közé. Mondta is Sajtos Szilveszternek, a kisbarázdai Egyelő Tsz elnökének:

— Nem leszek hálátlan a sok jóért, amelyet tőletek kaptam. Kezemben a sajtó fegyvere; megmutatom a világnak, milyen pompás kis tsz-t hoztatok ti össze ott, a tanyán. S ez az igazság is. Nem árt, ha megtudja az emberiség.

Be is mutatta néhány riportban az Egyelő Tsz eredményeit: baromfinevelőjét, málnaerdejét, halastavát, virágkertészetét, gyümölcsösét, sajtüzemét. A cikkek nyomán több országos- és világlap is tollára vette a kisbarázdai szövetkezetet. Több mozgalmat róluk neveztek el: híres lett a barázdai tükörpontyból készült ikrasaláta, a barázdai málnaszörp, s a korszerű közmondásgyűjteménybe bekerült az a népi szólás: „Büdös, akár a kisbarázdai tsz kvarglija." Az egész világ beszélt az egykor ismeretlen tanyáról, s ez jogos büszkeséggel töltötte el azokat, akik részesei lehettek e nemzeti sikernek.

Ki sejthette volna még akkor, milyen következményekkel jár majd a dicsőség?

Mindenekelőtt a járás felfedezte őket. A különböző szintű vezetők légiója kereste fel Kisbarázdát, a járást követte a megye, a megyét a főváros. Jóformán minden szerv talált ott magának dolgot: felfedeztek a határban egy állati csontvázat, amelyről többben megállapították, hogy ős-

gyík farkából ered. Csak fél év múlva derült ki, hogy a két év előtti kényszervágással kimúlt Riska tehén földi maradványa. Volt ott demográfiai, geográfiai, szociográfiai, monográfiai vizsgálat. Kiderült, hogy a haladó érzelmű Berzeviczy Kristóf járt egyszer itt. Tizenöten kutatták ott ennek nyomát, főként a málnáskertben és a halásztanyán. Itt akartak kísérleti sajtgyúró-képzőintézetet létrehozni, s ennek lehetőségeit tanulmányozza a halastó partján tíz szaktekintély. Beoltották a baromfiakat idegbaj ellen, s közben a gyümölcsösben kóstolták az állítólag szérumalapanyagul szolgáló gyümölcsök fajtáit.

Jött a Bányalégelhárító Bizottság sajtfajták tanulmányozására, melyek állítólag védenek a szörnyű veszélytől. Jött a Bélyegtervező Egyesület, új sorozatához keresett itt baromfimodelleket, jött a Luxemburg Nagyhercegség Jobboldali Frontjának két képviselője, akiket nagy fénynyel kellett fogadni: most először ereszkedtek le egy népi demokrácia egyszerű embereiig, ami kétségtelen sikert jelentett nemzetközi vonatkozásban. Maléziából tüdőgondozó, Malgasból népi táncos, Maliból hörcsögszelídítő, Malawiból tollaslabda-játékvezető küldöttség' tekintette meg a kisbarázdai eredményeket. Jelezték a megyei iskolák, a szomszéd megyei egyiptológusok, a fővárosi óberber nyelvészek, a Gombfociszövetség, az Apostoli Egyház presbiteriuma jövetelét; és ahány állam felszabadult a gyarmati járom alól, mind azonnal az Egyelő Tsz tapasztalatait akarta tanulmányozni.

Sajtos Szilveszter, a tsz elnöke éjnek idején kopogtatott be az ifjú hírlapíró, Serke Pali szállására. Ráripakodott a szendergéséből alig felocsúdott ifjúra, ekképpen:

— Hálátlan, gonosz kölyök, te! Tudod, mit tettél velem? Van sejtelmed, mit szenvedek miattad?

— Szent szűz — rebegte Serke. — Én a legjobbat...

— Bármit akartál, ma már úgy állok, hogy reggel 7-re várom a Jávorházi Ünnepi Játékok külföldi vendégművészeit, ha azok elmennek, jönnek a Permetezőtechnikai Kutató Intézet küldöttei, tapasztalatcserére. Kilencre várom mr. Dillyt, a Délskót—Magyar Társaság levelező tagját, aki négyszemközt akar velem beszélni, mert nem hiszi el egyszeri olvasásra eredményeinket.

És sorolta, hogy éjfélig hogyan táblázták be magukat az Egyelő Tsz-be a küldöttségek. Már akkor várták a Dán Spiritiszta Páholyt, amely szellemidézéssel akarja ellenőrizni a látottakat.

— Az egykor virágzó szövetkezet vezetés híján lassan a csőd szélére kerül — mondta végül Sajtos, s a zokogás rázta. — S ki az oka?

— Én! — szólt az ifjú hírlapíró tompán. — Én, hálátlan, gonosz fickó!

Sokáig hallgattak. Egyszerre Serke felállt. Kihúzta magát, kezét szent esküre emelte:

— Esküszöm, hogy elhárítom a vészt, amelyet ifjonti meggondolatlanságommal jótevőimre zúdítottam — kiáltotta. — Egy hónapi türelmi időt kérek csupán, és helytállok; úgy segéljen!

Sajtos nem hitt neki. Ám csoda történt. Két hét múlva elmaradt a küldöttséginvázió. A boldog elnök meg is kérdezte Serkét, hogy érte el ezt?

— Egyszerű — szólt az —, a sajtó nagy hatalom! Megírtam, hogy a szomszéd faluban, Kőbölcsőfejen olyan bor termett az idén, amilyenre 88 éve nem volt példa. Zamata a villányi burgundié, alkoholtartalma felülmúlja a tokaji aszúét.

— De hát ez nem igaz! — kiáltott fel Sajtos.

— Igaznak, nem igaz. De azóta minden küldöttség hozzájuk megy.

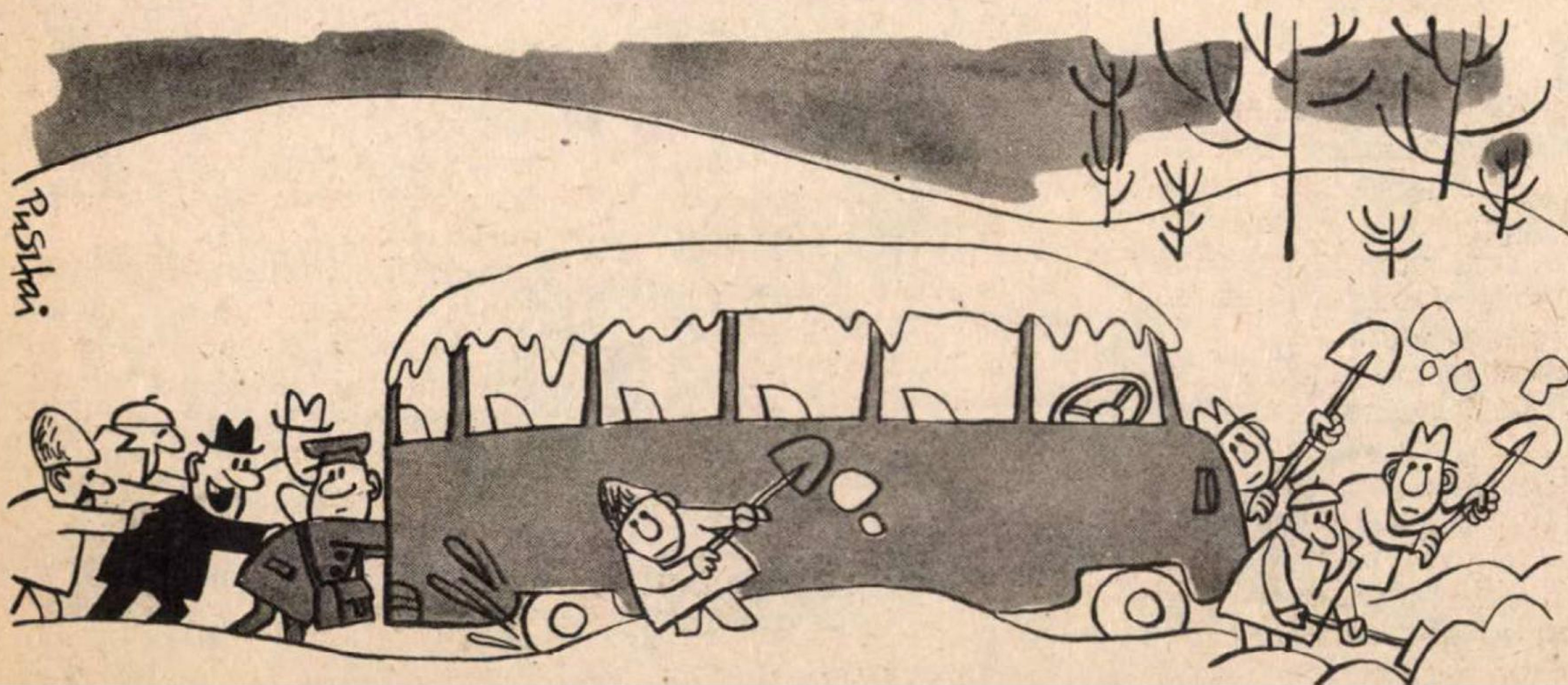
Máté György

Az írónak most megjelent „Elég baj" című kötetéből (Szépirodalmi Könyvkiadó).

Hófúvásban

Pusztai Pál rajza

– Legyen szíves szólni Mocsoládon, ott szállok ki!

Elfoglalt ember

– Viszontlátásra! ...

Szabadság

(A New York Herald Tribune-ból)

GLOSSZA EGY VASÚTI ESEMÉNYHEZ

Botrány volt. Egy ember bepálinkázva
a vonat-ablakból ki-illetlenkedett;
az utasok egy része fejét rázta,
a másik rész felbőszülten gyalázta,
a nők elfordították fejüket.

Míg a vonat tovább ment zakatolva,
egy öreg filozófus átgondolta
a furcsa botrányt s így morgott: íme,
ha ruhájába locsolkodott volna,
nem kifogásolhatná senkise.

A végeredmény fanyar mint a vackor:
orráig lát az ifjú, ám az aggkor
egy napfényes igazsághoz jut el:
tiszteletreméltó vagy akkor,
ha nem tudják, titokban mit teszel!

Török Rezső

HENRIK RJABKIN:

Mesék felnőtteknek

A MEDVE ÉS A NYÚL

Elment a Medve dolgozni az erdőbe. Szükség volt az erdőben medvére, felvették hát, de csak nyúl-státusza volt a RENGETEGÉRT-nek. A Medve – jobb híján – beleegyezett. Medvemunkát végzett: nyúl fizetésért. Becsületesen dolgozott, egészen addig, amíg meg nem tudta, hogy ugyanabban az erdőben dolgozik egy Nyúl: medvebérért, medvepapírokkal.

Megharagudott a Medve: Nem jól van ez így! Írt a Főosztálynak, ki is szálltak az oroszlánok, egy egész bizottság. Maguk elé hívatták a Medvét meg a Nyulat:

– Ön medve? – kérdezte a bizottság a Nyulat.

– Igen – felelte a Nyúl, és megmutatta a munkakönyvét.

– Valóban – mondta a bizottság –, ön valóban medve.

– De hát, a medve én vagyok! – mordult a Medve.

– Van valami igazolása? – kérdezte a bizottság. – Mondja, Medve kartárs, mit vitatkozik? Hisz itt egészen pontosan be van írva, hogy ön nyúl!

Ennyi a történet. Hol az erkölcsi tanulság? – kérdezik önök.

Hm. Honnan legyen erkölcsi tanulság, mikor a főosztály oroszlánjai valójában szamarak ...

A KŐ

Élt, éldegélt a Hegy lábánál egy Patakocska. Olyan volt, mint minden más patak: csendesen, lelkiismeretesen végezte a dolgát: csobogott, csacsogott reggelenként inni adott a madaraknak, virágoknak.

Egyszer csak felülről beleesett egy hatalmas nagy Kő. Magától esett le? Vagy fönn nem volt rá szükség, azért dobták le? A Patakocska mindenesetre nagyon elégedetlen volt: „Hát ez meg mi? Mozdulni sem tudok tőle! Se aláfolyni, se mellette elfolyni! Így nem lehet dolgozni!"

Megpirongatták felülről a patakot: „Szégyellje magát, Patak kartárs! Ahelyett, hogy büszke lenne! Tudja maga, micsoda Kő ez? Tudja, hogy hány hegyomlásban vett már részt ez a Kő?!"

Elgyégyellte magát a Patakocska, és elcsendesedett. Elcsendesedett a Hegyalja is, és a Patakocska eltűnt... Helyét Mocsár foglalta el... A Kő persze még mindig ott van. A legközelebbi hegyomlásig.

A HÍRES LABDA

Egyszer a gumiraktárban megbotlott a polcon és a földre esett egy kis szürke labda. Leesett, elrúgta magát a földről, és felugrott, egészen a mennyezetig. Előfordul ilyesmi. Ha egy ilyen Labda-embert megszáll az ihlet, még magasabbra is felugrik.

Hanem azóta a raktárban nincs egy csendes sarok. Mindenki csak a Labdáról beszél. „Látta, mekkorát ugrott?" „És milyen könnyedén!" „Hiába, őstehetség." A raktári faliújság, a „Gumiszó" egész oldalt szentelt az eseménynek, megállapítván, hogy a raktári kollektíva segítsége nélkül bizonyára soha nem érte volna el ezt a kiemelkedő teljesítményt.

A Labda ismét meg akart próbálkozni egy ugrással, de ekkor az öreg Kalocsni azzal a kéréssel fordult hozzá, hogy tartson előadást a Leértékelt Készítmények Házában „Mitől ugrottam a plafonra" címmel. A Labda természetesen beleegyezett, és ezután még nagyon sok előadást kellett tartania, úgyhogy már egyáltalán nem maradt ideje újabb ugrásra.

Annál is inkább, mert közben a Léggömb elmondta neki, hogy könyvet ír róla, „Légből kapott riport" címmel, és felajánlotta a Labdának, legyen társszerzője. A Labda előbb társszerző lett, aztán már önálló szerző is.

És többé nem ugrott, nemhogy a mennyezetig, de semeddig sem.

Rájött, hogy erre már nincs is szükség.

(Oroszból fordította Naményi Mária)

Csalódás

Pusztai Pál rajza

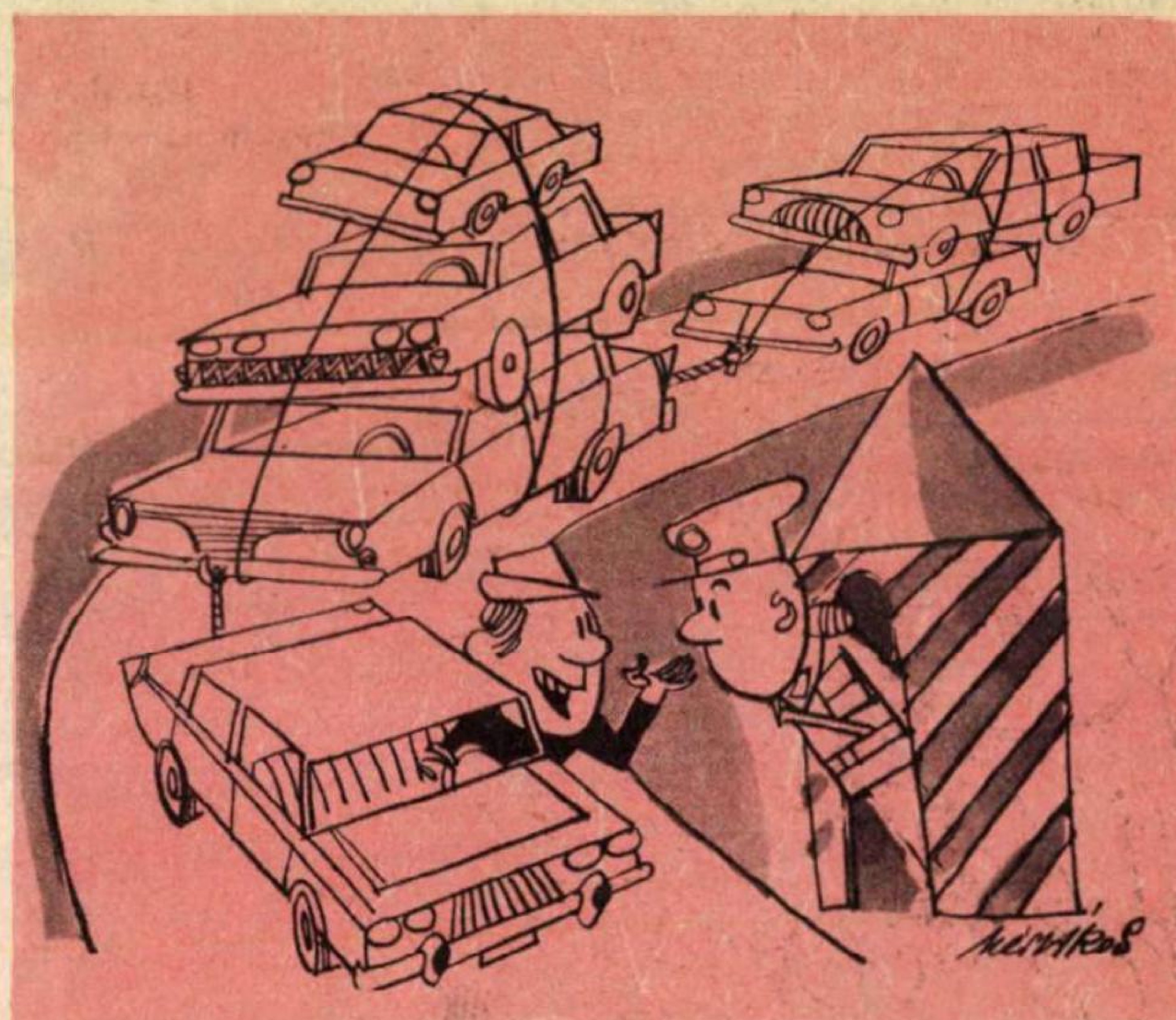

— No de, Télapó! Ajándéknak leértékelt árut?

Az olvasó

Őszinte autócsempész

– Utálok annyit utazni. Egyszerre hozom.

Megjött a jó Mikulás

Várnai György rajza

– Öt fél kisüstit kérek! ...

HALLOTTUNK EGY PÁRIZSI VICCET

Az idős államférfi, aki hajlott kora ellenére hallani sem akar a visszavonulásról, megtekinti az állatkertet, és a teknősbékák előtt hosszasan elidőz.

– Mondja, kedves igazgató úr – fordul a kísérőjéhez –, kaphatnék néhányat ezekből a kedves állatokból?

– Természetesen. Amennyit parancsol.

– Az etetésük költséges?

– Ó, dehogy. Néhány salátalevél naponta ...

– És meddig élnek ezek a kedves állatkák?

– Száz-százötven évig ...

– Akkor, sajnos, le kell mondanom róluk – feleli az államférfi –, mert ha megkedvelném őket és elpusztulnának, nagyon hiányoznának nekem.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS ÜGY

1

Nem is olyan régen könyvkiadásunk megörvendeztette az olvasókat egy, a könyvbe ragasztott szalagocskával, ami jelzésre volt használható.

Egyre több könyv jelent meg így.

Most meg egyre kevesebb.

Hiánycikk volna a pertli? Nem hinném. Kár, hogy tünedezőben van, mert jobb jelző, mint a papírfecni, a gyufaszál vagy éppen a szamárfül.

2

A Budapesti Állatkert füzetei mindduntalan felhívják figyelmünket az intézmény ajándéktárgy-pavilonjára.

Van ebben a házikóban ajándéktárgy? Ha pár madártollat, örökzöldet vagy fehéregeret annak nevezhetünk, akkor igen.

Emléktárgy? Néhány fotográfia az állatkert lakóiról. Ez az egész.

Érthetetlen, hogy miért nem árusítanak itt például művészi állatfigurákat?

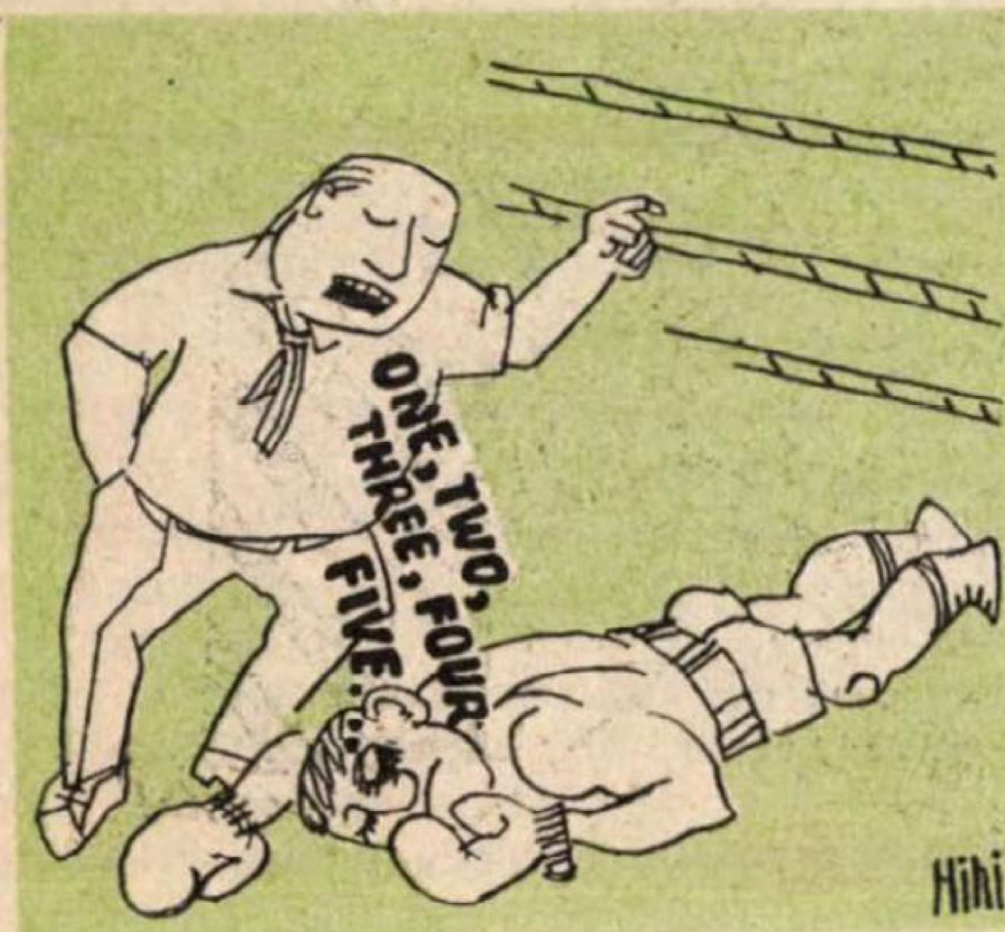
D. E.

Szemrehányás

Endrődi István rajza

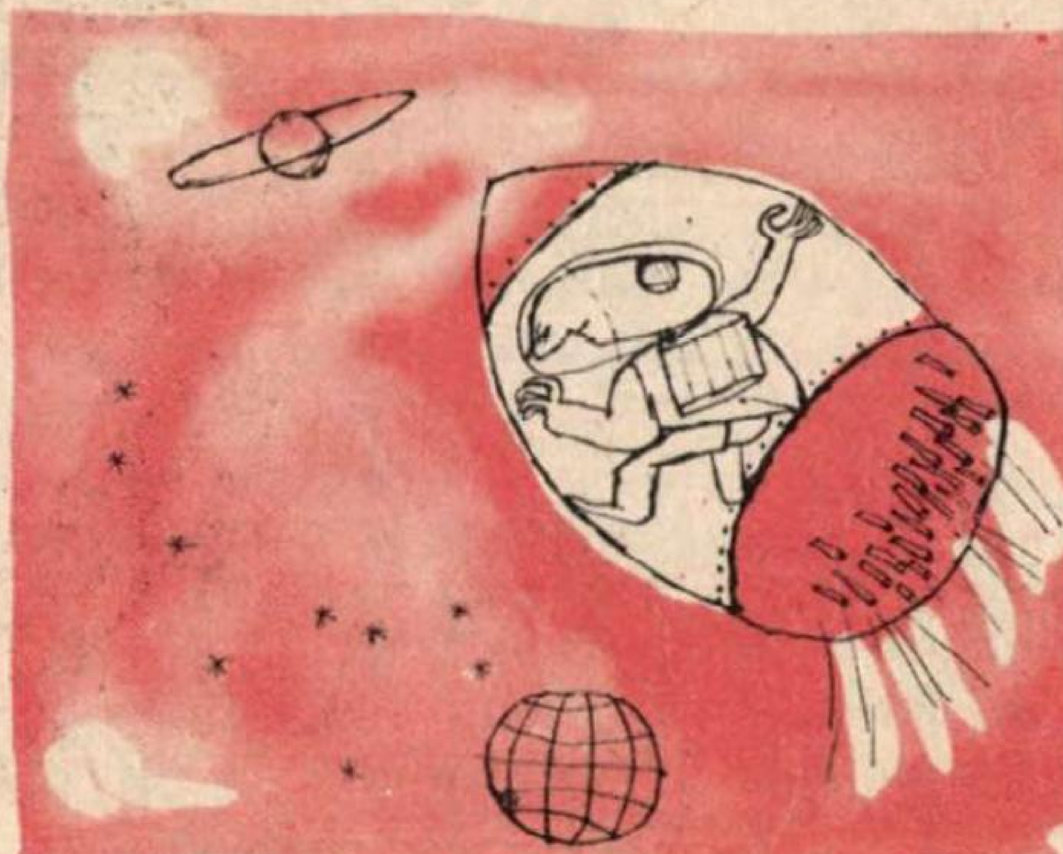
– Látod, neki már műholdja is van, te meg még egy vacak atombombát sem tudsz nekem szerezni...

Nyelvtanulás — álomban

... számnevek.

Magyar űrhajós

– Vajon visszaérek a meccsre?

Gondolatok prémiumosztás előtt

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Természetrajzóràn feláll Peti, és azt kérdezi a tanítótól:

– Tanító bácsi, kérem, tessék nekem megmondani, hogy miért hívják a sárgarigót sárgarigónak?

– Micsoda kérdés ez? Azért hívják sárgarigónak, mert sárga.

– Erre én is gondoltam. De miért rigó?

*

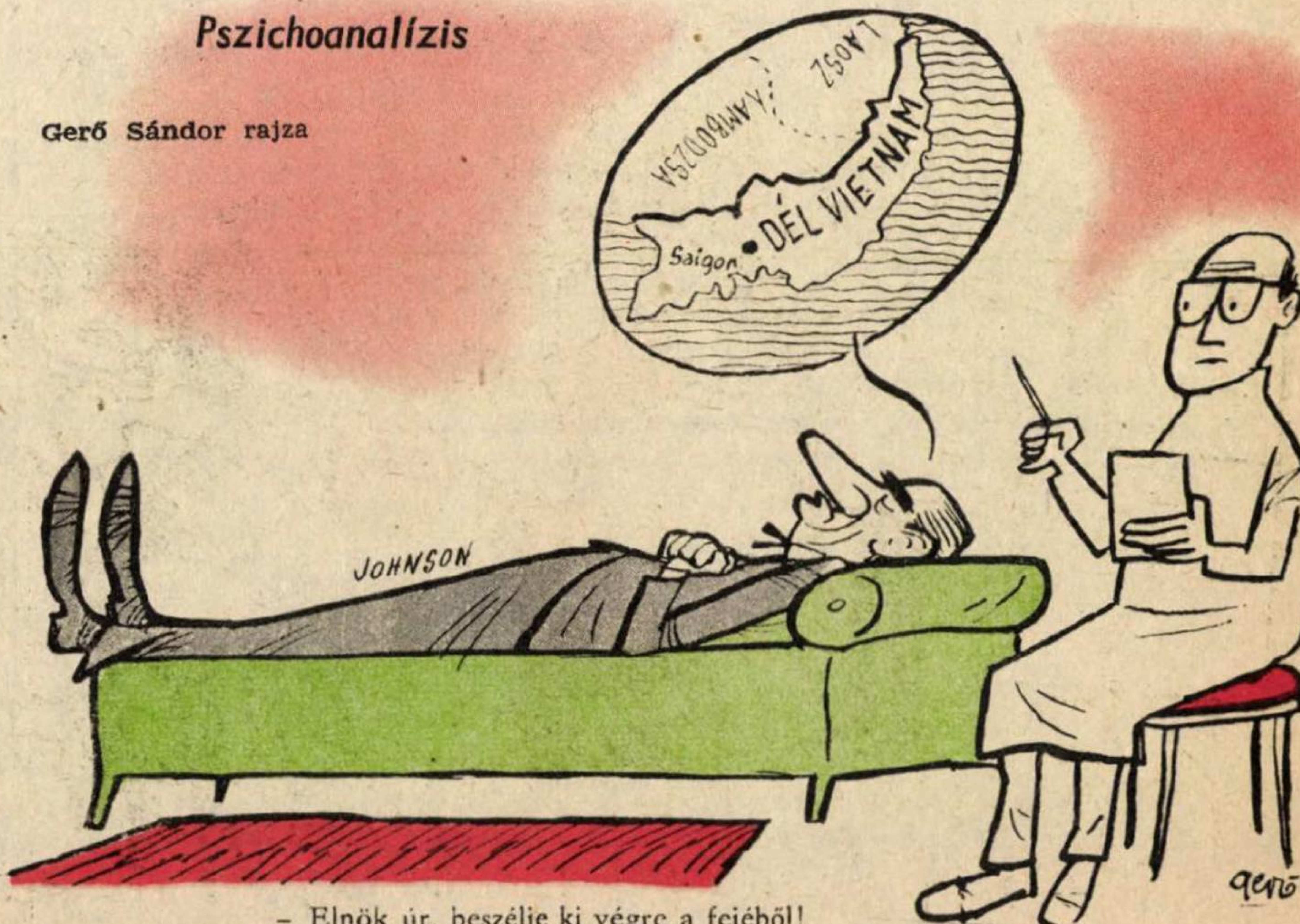
Kovácsnét faggatja a barátnője:

– Hogyan lehet az, Mariska, hogy bár a férjed közismerten a legfukarabb ember Pesten, neked mégis mindig van pénzed?

– Egyszerű. Amikor pénzre van szükségem, veszekedést provokálok. Ő gorombáskodni kezd, mire én azzal fenyegetőzöm, hogy visszamegyek a mamához. Erre szó nélkül idead egy százast útiköltségre.

Pszichoanalízis

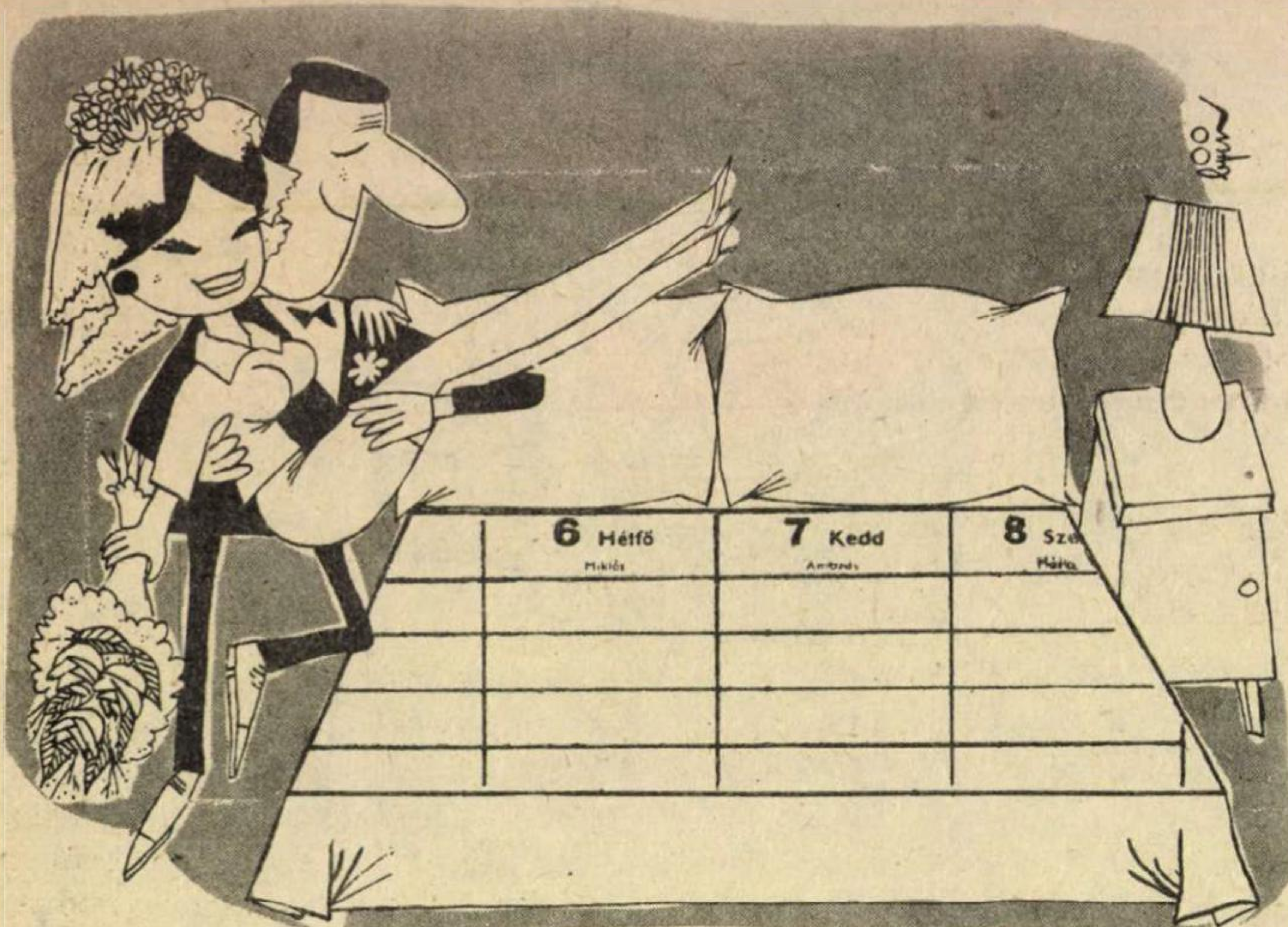
Gerő Sándor rajza

– Elnök úr, beszélje ki végre a fejéből!

Balázs-Piri Balázs rajza

Rövid házasság

HÁNY ÉVES KAROLIN?

(Négy nő üldögél a cukrászdában. Úgynevezett veszedelmes korban vannak. Nem balzaci értelemben. Azért veszedelmesek, mert abba a korba érkeztek, ahol alaposan „kibeszélik" egymást a nők. Karolin, a társaság egyik tagja elköszön, és sietve távozik. Jaj neki!)

ELSŐ NŐ *(utána néz):* Milyen jól tartja magát ez a Karolin! Mégis, mit gondoltok, hány éves lehet?

MÁSODIK *(mohón):* Pontosan megmondom. Az anyámmal járt együtt a Veres Pálné utcaiba, de három osztállyal feljebb.

ELSŐ: Mennyi volna most a mamád, isten nyugtassa?!

MÁSODIK: Hetvenöt. De mondom, alatta járt.

ELSŐ: Természetesen. *(A harmadik hölgyhöz)* És te mennyire becsülöd?

HARMADIK: Nagyanyám mesélte, hogy amikor Rákóczi hamvait hazahozták, együtt bámészkodtak Karolinnal, aki nagyon fáradt volt a sok ácsorgástól. Érthető, már akkor sem volt mai csirke.

MÁSODIK: Szóval szerinted kilencvenen alul vagy felül?

HARMADIK: Nézd, én annyira tisztelem a korát, hogy ki sem mondom. *(A közvéleménykutató nőhöz)* És te mit gondolsz?

ELSŐ: Amit én gondolok, az hiteles. Boldogult szépanyám naplójából kiderült, hogy Karolin és Laborfalvi Róza évekig nem voltak beszélő viszonyban. Természetesen az ifjú Jókai miatt, aki Karolinnak is feltűnően udvarolt. A kiegyezés idején, 1867 körül... *(A torkán akad a szó, mert Karolin sebtében visszaérkezett)*

KAROLIN: Jaj, gyerekek, itt felejtettem a cuccomat. Mit szóltok, milyen szórakozott vagyok...

ELSŐ *(nyájasan):* Előfordul a mi korunkban... *(Buzgón segít összeszedni a holmit)*

MÁSODIK *(felhasználja az alkalmat, és odasúgja a harmadiknak):* Mit szólsz hozzá? A „mi korunkban"! Bennünket is bevett a buliba, holott a mamánk lehetne.

HARMADIK *(rendreutasítja):* A nagymamánk.

(stella)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Képzőművészeti diafilmeket!" című írásukra válaszolva közöljük:

A Diafilmgyártó Vállalat már régóta készít képzőművészeti diafilmeket, amelyeket két üzletükben: a Tanács krt. 2. és a Mártírok útja 67. sz. alatt árusítanak. Megegyeztünk a vállalattal, hogy a jövőben a múzeumokban is árusítanak képzőművészeti diákat, különös tekintettel a múzeum anyagára! A filmekhez négy nyelvű magyarázószöveg is készül.

Dr. Liptai Ervin
főosztályvezető
Művelődésügyi Minisztérium

A „Senki földje..." című cikkükben megjelölt területet – a Margit-híd pesti feljárója alatti gyalogjárdát –, amint az időjárás megengedi, aszfaltburkolattal látjuk el.

Dr. Ambrus Jenő
szerv. oszt. vez.
Fővárosi Tanács

H. Gábor komlói olvasónak a lapban megjelent panasza nyomán intézkedtünk, hogy a Baranya megyei Ruházati Kiskereskedelmi Vállalat 1, 3 és 5 kilogrammos műanyagzsákokat szerezzen be, és a tollat ezekben szolgálják ki a vásárlók részére.

Jakabos Zoltánné
ker. oszt. vez.
Baranya megyei Tanács VB

A Róbert Károly körúti kórház elől a taxiállomás áthelyezését (amit „Egy áthelyezés története" című cikkükben szóvátettek) nem tartanánk célszerűnek. A kórházból távozó betegek, lábadozók érdeke megkívánja, hogy a taxiállomás közel legyen, s minél kevesebbet kelljen gyalogolniok. Az éjszakai órákban sűrűn ellenőriztetjük majd a szóban forgó állomást, hogy a betegek nyugalmát zavaró hangoskodásoknak elejét vegyük.

Fővárosi Autótaxi Vállalat
Forgalmi Főosztálya

Pedagógia

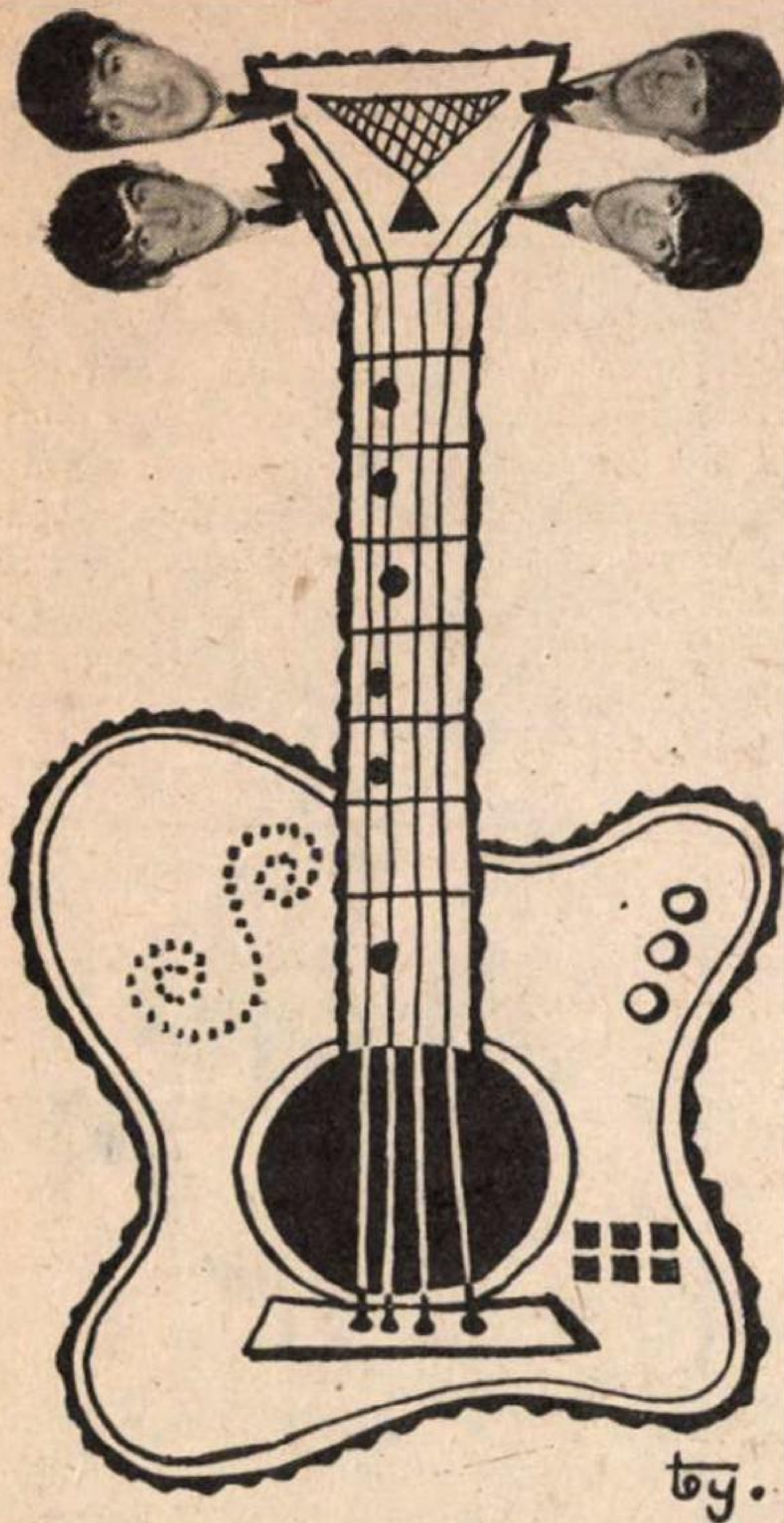

– Te csak a leckéddel törődj, kisfiam!

(A „Nők Lapja" most megjelent évkönyvéből)

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 65.7397 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504

Abszolút gitár

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit várnak Télapótól?

Telet nem.

F. L.

Hogy mindenkinek azt hozzon, ami megilleti: kinek prémiumot, kinek virgácsot. Bár vannak, akiknél elkelne egy-egy jókora suháng is.

F. Gy.

Egy cigarettatárcát és két zoknit. Én ugyanis ezt ígértem karácsonyra Zsiga bácsinak.

(f—p)

Semmit. De remélem, ő sem tőlem.

G. Sz.

Olyan házfelügyelőket, akik nemcsak boldog ünnepeket kívánnak, hanem a havat is eltakarítják a járdáról.

K. A.

Nem hiszek én már ilyesmikben ... Kinőttem én már abból ... Még hogy Télapó! ... Nekem mindent a húsvéti nyuszika fog hozni ...

M. Gy.

Nyakkendőt. Pont az idén kapnék mást?!

R. B.

Amit haladéktalanul ki lehet cserélni.

S. A.

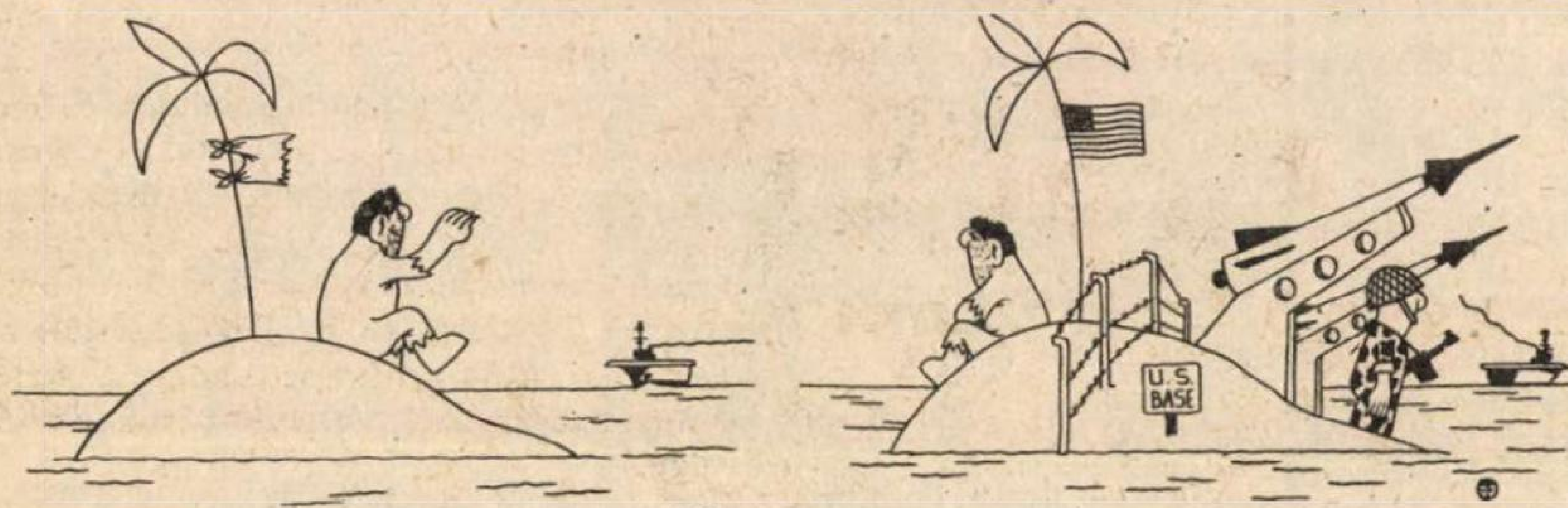
Divatos csizmácskát, melyben nem ázik át alulról a szaloncukor.

S. P.

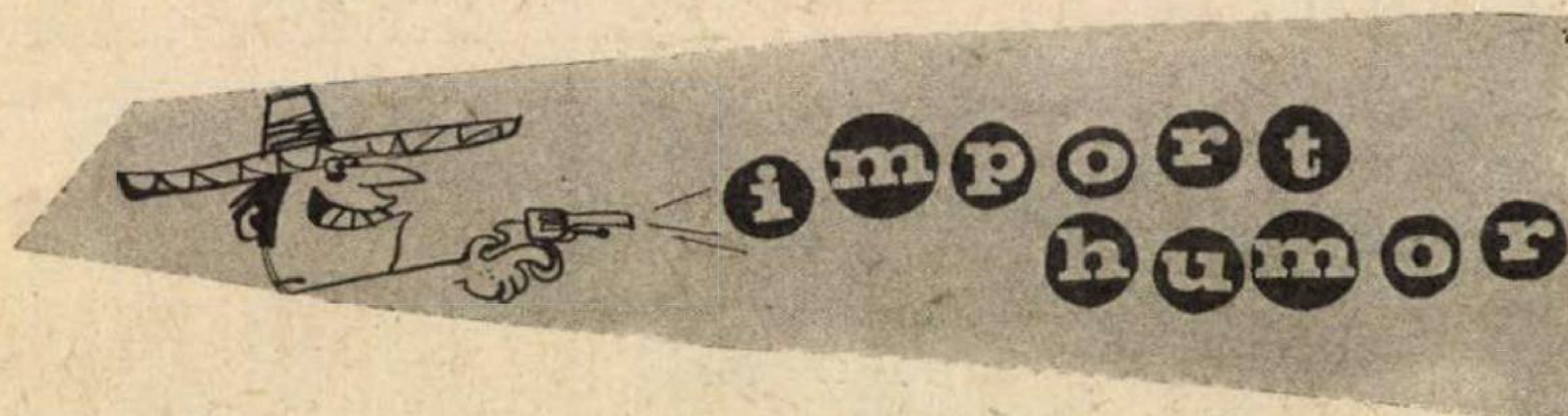
Ötven évvel ezelőtt hintalovat kaptam karácsonyra. Azóta sem örültem ajándéknak annyira. Nincs kedvem tovább kísérletezni, térjünk vissza a hintalóhoz.

t.

KORSZERŰ HAJÓTÖRÖTT-TÖRTÉNET

(A prágai „Dikobraz"-ból)

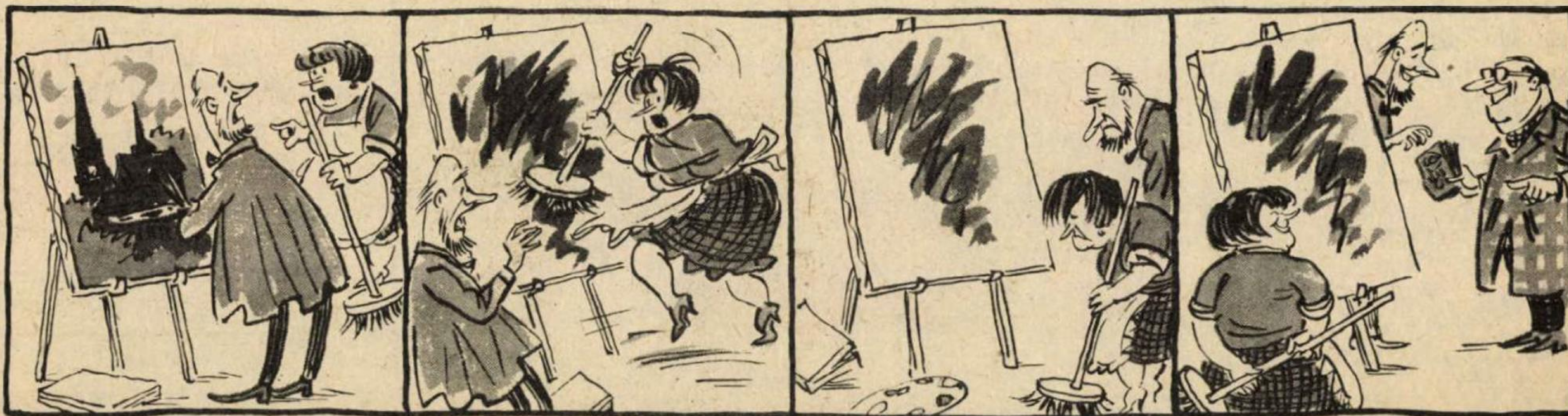

NEHÉZ MENTÉS

(Az „Ici Paris"-ből)

A SIKER ÚTJA

M. Abramov rajza (Moszkva)